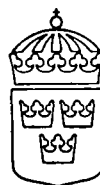

Regeringens proposition

1985/86: 130

om inkomstskatten för åren 1987 och 1988

Prop.
1985/86: 130

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 6 mars 1986.

På regeringens vägnar

Thage G Peterson

Kjell-Olof Feldt

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag om den statliga inkomstskatten för åren 1987 och 1988. Förslagen innebär en höjning av det kommunala grundavdraget till 9 000 kr. för år 1987 och till 10 000 kr. fr. o. m. år 1988. Det skattefria bottenskiktet i statsskatteskalen omvandlas till ett statligt grundavdrag på samma belopp.

Antalet skikt i statsskatteskalen minskas kraftigt så att marginalskatten blir konstant i breda inkomstskikt. Gränsen för 50% marginalskatt, den s. k. brytpunkten, höjs till 150 000 kr. (före grundavdrag) fr. o. m. år 1988. Högsta marginalskattesatsen sänks till 75%.

Flera väsentliga förenklingar i skattesystemet föreslås. Den viktigaste är slopande av sambeskattningen av makars B-inkomster och den därmed sammanhängande rätten att utnyttja vissa av den andra makens avdrag. Två fall av särskilt tillägg, räntetillägg, vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp slopas också, liksom den särskilda rätten till kvittning mellan underskott av villa och kapitalinkomst.

De förändringar som föreslås av inkomstskatten innebär en lägre skatt för de skattskyldiga än vad som skulle följa av en ren indexering av de nuvarande skatteskalorna. Inkomstbortfallet för stat och kommun sammanlagt blir därmed i motsvarande mån större. I och med att den föreslagna inkomstskattereformen omfattar perioden fram t. o. m. år 1988 bör planeringsförutsättningarna för olika beslutsfattare i ekonomin ha förbättrats avsevärt. För arbetsmarknadens parter blir det möjligt att sluta löneavtal som ger reallöneförbättringar åren 1987 och 1988 vid låga nominella löneökningar.

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunalskattelagen (1928: 370)

dels att 46 § 2 mom., 48 § 2 och 3 mom., 52 § 1 mom., 53 § 1 mom., punkt 6 av anvisningarna till 41 § och punkt 2 av anvisningarna till 50 § skall ha följande lydelse,

dels att det i anvisningarna till 46 § skall införas en ny punkt, 6. av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

46 §

2 mom.¹ I hemortskommunen får skattskyldig, som varit bosatt här i riket under hela beskattningsåret, dessutom göra avdrag:

1) för periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning, som inte får dras av från inkomsten av särskild förvärvskälla, i den utsträckning som framgår av punkt 5 av anvisningarna;

2) för påförda egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter som inte får dras av från inkomsten av särskild förvärvskälla;

3) för obligatoriska avgifter som den skattskyldige, på grund av arbete i ett annat nordiskt land, enligt slutligt fastställd debitering skall betala i överensstämmelse med den konvention som avses i förordningen (1981:1284) om tillämpning av en konvention den 5 mars 1981 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om social trygghet, om den avgiftsgrundande intäkten tas till beskattning för beskattningsåret i Sverige;

4) för belopp som den skattskyldige under beskattningsåret har betalat för eller tillgodoräknats som underhåll av icke hemmavarande barn intill dess barnet fyllt 18 år eller intill dess det fyllt 21 år om det genomgår grundskola, gymnasieskola eller därmed jämförlig grundutbildning, dock högst med 3 000 kronor för varje barn;

6) för avgift som den skattskyldige har betalat under beskattningsåret för annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, som ägs av arbetsgivare, om försäkringen ägs av den skattskyldige.

6) för avgift som den skattskyldige har betalat under beskattningsåret för annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, som ägs av arbetsgivare, i den omfattning som framgår av punkt 6 av anvisningarna.

Har skattskyldig under beskattningsåret varit skyldig att betala sjömansskatt, medges avdrag för periodiskt understöd, avgift för pensionsförsäkring och underhållsbidrag, som anges i första stycket 4) och 6), endast i den mån hänsyn inte tagits till understödet, avgiften eller underhållsbidraget vid beräkningen av sjömansskatt.

Om skattskyldig varit bosatt här i riket endast under en del av beskattningsåret, medges avdrag som nu sagts bara i den mån det belöper på nämnda tid.

Avdrag för avgift som avses i första stycket 6) får inte överstiga den skattskyldiges A-inkomst för antingen beskattningsåret eller året

¹ Senaste lydelse 1985:923.

närmast dessförinnan och beräknas med hänsyn till storleken av sådan inkomst. I fråga om sådan A-inkomst som hänför sig till jordbruksfastighet eller rörelse eller som hänför sig till anställning, om den skattskyldige helt saknar pensionsrätt i anställning och inte är anställd i aktiebolag eller ekonomisk förening vari han har sådant bestämmande inflytande som avses i punkt 2 e femte stycket av anvisningarna till 29 §, får avdraget uppgå till sammanlagt högst 35 procent av inkomsten till den del den inte överstiger tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för året närmast före taxeringsåret samt högst 25 procent av den del av inkomsten som överstiger tjugo men inte trettio gånger nämnda basbelopp. I fråga om övrig A-inkomst får avdraget uppgå till högst 10 procent av inkomsten till den del den tillsammans med A-inkomst enligt föregående mening inte överstiger tjugo gånger nämnda basbelopp. I stället för vad som angivits i andra och tredje meningarna av detta stycke får avdraget beräknas till högst ett belopp motsvarande angivet basbelopp jämte 30 procent av inkomst som hänför sig till jordbruksfastighet eller rörelse intill en sammanlagd A-inkomst motsvarande tre gånger samma basbelopp. Avdraget beräknas i sin helhet antingen på inkomst som skall tas upp till beskattning under beskattningsåret eller på inkomst året närmast dessförinnan. Med A-inkomst avses inkomst som enligt 9 § 3 mom. andra stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt är att anse som A-inkomst. Till A-inkomst räknas även inkomst ombord enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt samt enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning.

Om särskilda skäl föreligger får riksskatteverket efter ansökan be-

sluta att avdrag för avgift för pensionsförsäkring får medges med högre belopp än som följer av bestämmelserna i föregående stycke. Därvid skall dock följande gälla. För skattskyldig, som redovisar inkomst som är att anse som A-inkomst endast av tjänst men som i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får avdrag medges högst med belopp, beräknat som för inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse på det sätt som föreskrivits i föregående stycke. Har sådan skattskyldig erhållit särskild ersättning i samband med att anställning upphört och har han ej skaffat sig ett betryggande pensionsskydd, får dock avdrag medges med högre belopp. Avdrag som avses i de två närmast föregående meningarna får dock inte beräknas för inkomst som härrör från aktiebolag eller ekonomisk förening vari den skattskyldige har sådant bestämmande inflytande som avses i punkt 2 e femte stycket av anvisningarna till 29 §. Har skattskyldig, som – själv eller genom förmedling av juridisk person – drivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse, upphört med driften i förvärvskällan och har han under verksamhetstiden ej skaffat sig ett betryggande pensionsskydd, får avdrag beräknas även på sådan inkomst som enligt 9 § 3 mom. andra stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt är att anse som B-inkomst. Avdraget får i detta fall beräknas med beaktande av det antal år den skattskyldige drivit jordbruket, skogsbruket eller rörelsen, dock högst för tio år. Hänsyn skall vid bedömningen av avdragets storlek tas till den skattskyldiges övriga pensionsskydd och andra möjligheter till avdrag för avgift som avses i första stycket 6). Avdraget får dock inte överstiga ett belopp som för varje år som driften pågått motsvarar tio gånger det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring bestämts för det år

driften i förvärvskällan upphört och ej heller summan av de belopp som under beskattningsåret redovisats som nettointäkt av förvärvskällan och sådan inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet som är att hänföra till vinst med anledning av överlåtelse av förvärvskällan. Har riksskatteverket enligt punkt 1 tredje stycket av anvisningarna till 31 § medgivit att dödsbo tar pensionsförsäkring, anger riksskatteverket det högsta belopp varmed avdrag för avgift för försäkringen får medges. Härvid iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna i detta stycke om avdrag för skattskyldig som upphört med driften i en förvärvskälla. Mot beslut av riksskatteverket i fråga som avses i detta stycke får talan inte föras.

Har skattskyldig erlagt avgift som avses i första stycket 6) men har avdrag för avgiften helt eller delvis inte kunnat utnyttjas enligt bestämmelserna i fjärde stycket, medges avdrag för ej utnyttjat belopp vid taxering för det påföljande beskattningsåret. Sådant avdrag medges dock inte med belopp som tillsammans med erlagd avgift sistnämnda år överstiger vad som anges i fjärde stycket.

Oavsett föreskrifterna i de föregående styckena medges avdrag för avgift som avses i första stycket 6) i hemortskommunen inte med högre belopp än skillnaden mellan sammanlagda beloppet av inkomster från förvärvskällor, som är skattepliktiga i kommunen, och övriga avdrag enligt denna paragraf. Kan avdrag för avgift som avses i första stycket 6) inte utnyttjas i hemortskommunen, medges avdrag för återstoden i annan kommun med belopp intill den där redovisade inkomsten, i förekommande fall efter andra avdrag enligt denna paragraf som medges vid taxeringen i kommunen. Avdrag, som på grund av vad nu sagts inte kunnat utnyttjas vid taxeringen för det beskatt-

ningsår då avgiften betalades, får utnyttjas senast vid taxering för sjätte beskattningsåret efter betalningsåret. Inte heller i sistnämnda fall får avdraget överstiga vad som återstår sedan övriga avdrag enligt denna paragraf gjorts.

48 §

2 m o m.² Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, äger att å den i hemortskommunen taxerade inkomsten åtnjuta kommunalt grundavdrag med 7500 kronor.

Har skattskyldig under beskattningsåret uppburit lön eller annan gottgörelse som utgör skattepliktig inkomst enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt skall grundavdraget minskas med 625 kronor för varje period om trettio dagar för vilken den skattskyldige uppburit beskattningsbar inkomst enligt nämnda lag samt enligt 1 § 2 mom. lagen skattepliktig dagpenning. Det sålunda beräknade grundavdraget avrundas uppåt till helt hundratal kronor.

3 m o m.³ Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt endast under en del av beskattningsåret, äger i hemortskommunen åtnjuta kommunalt grundavdrag med 625 kronor för varje kalendermånad eller del därav, varunder han varit här i riket bosatt. Härvid gäller bestämmelserna i 2 mom. andra stycket. Det sålunda beräknade grundavdraget avrundas uppåt till helt hundratal kronor.

2 m o m. Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, äger att å den i hemortskommunen taxerade inkomsten åtnjuta kommunalt grundavdrag med 10 000 kronor.

Har skattskyldig under beskattningsåret uppburit lön eller annan gottgörelse som utgör skattepliktig inkomst enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt skall grundavdraget minskas med en tolfedel för varje period om trettio dagar för vilken den skattskyldige uppburit beskattningsbar inkomst enligt nämnda lag samt enligt 1 § 2 mom. lagen skattepliktig dagpenning. Det sålunda beräknade grundavdraget avrundas uppåt till helt hundratal kronor.

3 m o m. Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt endast under en del av beskattningsåret, äger i hemortskommunen åtnjuta kommunalt grundavdrag med en tolfedel av 10 000 kronor för varje kalendermånad eller del därav, varunder han varit här i riket bosatt. Härvid gäller bestämmelserna i 2 mom. andra stycket. Det sålunda beräknade grundavdraget avrundas uppåt till helt hundratal kronor.

52 §

1 mom.⁴ Äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, taxeras en var för sin inkomst.

Har vid dylik taxering avdrag, som i 46 § 1 och 2 mom. medges, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den ena makens skattepliktiga inkomst, må bristen avräknas å den

² Senaste lydelse 1981: 999.

³ Senaste lydelse 1981: 999.

⁴ Senaste lydelse 1981: 999.

andra makens inkomst i samma kommun. Kvarstående brist, dock högst belopp motsvarande avdrag enligt 46 § 2 mom., må, med tillämpning i förekommande fall av bestämmelserna i punkt 4 av anvisningarna till 46 §, avräknas å förstnämnda makens inkomst och, där denna icke förslår, å andra makens inkomst i andra kommuner.

Underskott å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, som uppkommit för endera maken, må avräknas från den andra makens inkomst i samma kommun av förvärvskälla av samma slag.

Avdrag, som i 50 § 2 mom. andra eller tredje stycket sägs, beräknas för vardera maken för sig. Härvid iakttages att vardera makens skatteförmåga bedömes med hänsyn till makarnas sammanlagda inkomst och förmögenhet samt att avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket för makarna tillsammans icke må överstiga det högsta belopp som där angives.

Avdrag enligt 50 § 2 mom. fjärde stycket beräknas för vardera maken för sig utan hänsyn tagen till andra makens inkomst. I fråga om jämkning av avdraget enligt bestämmelserna i punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 50 § skall för vardera maken beaktas värdet av hälften av makarnas sammanlagda skattepliktiga förmögenhet. Vid jämkning som nu sagts skall vidare bortses från sådan förmögenhet, som enligt 8 § lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt skall räknas in i den skattskyldiges skattepliktiga förmögenhet.

53 §

1 mom.⁵ Skyldighet att erlægga skatt för inkomst åligger så framt ej annat föreskrives i denna lag eller i särskilda bestämmelser, meddelade på grund av överenskommelse eller beslut, varom i 72 och 73 §§ sägs:

a) fysisk person:

för tid, under vilken han varit här i riket bosatt:

för all inkomst, som förvärvats inom eller utom riket; samt

för tid, under vilken han ej varit här i riket bosatt:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits;

för avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, som utgått av anställning eller uppdrag hos svenska staten eller svensk kommun;

för avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag, i den mån inkomsten uppburits härifrån och förvärvats genom verksamhet här i riket;

för pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring till den del beloppet överstiger 7500 kronor och för annan ersättning enligt nämnda lag;

för pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring till den del beloppet överstiger 10 000 kronor och för annan ersättning enligt nämnda lag;

⁵ Senaste lydelse 1985:922.

för pension på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten eller svensk kommun;

för belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedriven försäkringsrörelse;

för ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring och lagen (1956:293) om ersättning åt smittbärare samt enligt annan lag eller författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadedydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän;

för dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring och kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd;

för timstudiestöd och inkomstbidrag enligt studiestödslagen (1973:349);

för annan härifrån uppuren, genom verksamhet här i riket förvärvat inkomst av tjänst;

för återfört avdrag för egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, för restituerade, avkortade eller avskrivna egenavgifter i den mån avdrag har medgetts för avgifterna samt för avgifter som avses i 46 § 2 mom. första stycket 3 och som satts ned genom ändrad debitering i den mån avdrag har medgetts för avgifterna;

för vinst vid icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller tillhör till sådan fastighet eller rörelse och av egendom som avses i 35 § 3 a mom. och som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller del av ett hus här i riket; samt

för vinst vid icke yrkesmässig avyttring dels av aktier och andelar i sådana svenska företag som avses i punkt 4 a av anvisningarna till 41 §, dels av konvertibla skuldebrev som utgivits av svenska aktiebolag och dels av sådana av svenska aktiebolag utfästa optionsrätter som avses i 35 § 3 mom. första stycket, om överlåtaren vid något tillfälle under de tio kalenderår som närmast föregått det år då avyttringen skedde haft sitt egentliga bo och hemvist här i riket eller stadigvarande vistats här;

b) dödsbo:

för all inkomst som förvärvats inom eller utom riket.

Anvisningar

till 41 §

6.⁶ Fysisk person, som skall efterbeskattas enligt 9 § lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst, får vid efterbeskattningen göra avdrag för avgift för pensionsförsäkring enligt bestämmelserna i 46 § 2 mom. utan hinder av att avgiften betalas efter utgången av det beskattningsår som efterbeskattningen avser. Detta gäller dock endast vid efterbeskattning av sådan realisationsvinst som har uppkommit

6. Fysisk person, som skall efterbeskattas enligt 9 § lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst, får vid efterbeskattningen göra avdrag för avgift för pensionsförsäkring enligt bestämmelserna i 46 § 2 mom. utan hinder av att avgiften betalas efter utgången av det beskattningsår som efterbeskattningen avser. Detta gäller dock endast vid efterbeskattning av sådan realisationsvinst som har uppkommit vid avyttring av jord-

⁶ Senaste lydelse 1982:421.

vid avyttring av jordbruksfastighet eller fastighet som använts i den skattskyldiges rörelse. Avdraget får inte överstiga det belopp som skall efterbeskattas. En förutsättning för avdrag är att avgiften inte betalas senare än inom tre månader från den dag då framställningen om efterbeskattning delgavs den skattskyldige. Har han före utgången av nämnda tid skriftligen ansökt om medgivande enligt 46 § 2 mom. femte stycket får dock betalning av avgiften göras inom tre månader från dagen för riksskatteverkets beslut med anledning av ansökningen.

bruksfastighet eller fastighet som använts i den skattskyldiges rörelse. Avdraget får inte överstiga det belopp som skall efterbeskattas. En förutsättning för avdrag är att avgiften inte betalas senare än inom tre månader från den dag då framställningen om efterbeskattning delgavs den skattskyldige. Har han före utgången av nämnda tid skriftligen ansökt om medgivande enligt punkt 6 tredje stycket av anvisningarna till 46 § får dock betalning av avgiften göras inom tre månader från dagen för riksskatteverkets beslut med anledning av ansökningen.

Har en skattskyldig med stöd av första stycket erhållit avdrag för avgift för pensionsförsäkring för det beskattningsår som efterbeskattningen avser får avdrag för avgiften inte göras vid taxeringen för annat beskattningsår.

till 46 §

6. Avdrag för avgift för pensionsförsäkring medges endast om försäkringen ägs av den skattskyldige.

Avdraget får inte överstiga den skattskyldiges A-inkomst för antingen beskattningsåret eller året närmast dessförinnan och beräknas med hänsyn till storleken av sådan inkomst. I fråga om sådan A-inkomst som hänför sig till jordbruksfastighet eller rörelse eller som hänför sig till anställning, om den skattskyldige helt saknar pensionsrätt i anställning och inte är anställd i aktiebolag eller ekonomisk förening vari han har sådant bestämmande inflytande som avses i punkt 2 e femte stycket av anvisningarna till 29 §, får avdraget uppgå till sammanlagt högst 35 procent av inkomsten till den del den inte överstiger tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för året närmast före taxeringsåret samt högst 25 procent av den del av inkomsten som överstiger tjugo men inte trettio gånger nämnda basbelopp. I fråga om övrig A-inkomst får avdraget uppgå

till högst 10 procent av inkomsten till den del den tillsammans med A-inkomst enligt föregående mening inte överstiger tjugo gånger nämnda basbelopp. I stället för vad som angivits i andra och tredje meningarna av detta stycke får avdraget beräknas till högst ett belopp motsvarande angivet basbelopp jämte 30 procent av inkomst som hänför sig till jordbruksfastighet eller rörelse intill en sammanlagd A-inkomst motsvarande tre gånger samma basbelopp. Avdraget beräknas i sin helhet antingen på inkomst som skall tas upp till beskattning under beskattningsåret eller på inkomståret närmast dessförinnan.

Om särskilda skäl föreligger får riksskatteverket efter ansökan besluta att avdrag för avgift för pensionsförsäkring får medges med högre belopp än som följer av bestämmelserna i föregående stycke. Därvid skall dock följande gälla. För skattskyldig, som redovisar inkomst som är att anse som A-inkomst endast av tjänst men som i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får avdrag medges högst med belopp, beräknat som för inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse på det sätt som föreskrivits i föregående stycke. Har sådan skattskyldig erhållit särskild ersättning i samband med att anställning upphört och har han ej skaffat sig ett betryggande pensionsskydd, får dock avdrag medges med högre belopp. Avdrag som avses i de två närmast föregående meningarna får dock inte beräknas för inkomst som härrör från aktiebolag eller ekonomisk förening vari den skattskyldige har sådant bestämmande inflytande som avses i punkt 2 e femte stycket av anvisningarna till 29 §. Har skattskyldig, som – själv eller genom förmedling av juridisk person – drivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse, upphört med driften i förvärvskällan och har han under

verksamhetstiden ej skaffat sig ett betryggande pensionskydd, får avdrag beräknas även på B-inkomst. Avdraget får i detta fall beräknas med beaktande av det antal år den skattskyldige drivit jordbruket, skogsbruket eller rörelsen, dock högst för tio år. Hänsyn skall vid bedömningen av avdragets storlek tas till den skattskyldiges övriga pensionskydd och andra möjligheter till avdrag för avgift som avses i 46 § 2 mom. första stycket 6. Avdraget får dock inte överstiga ett belopp som för varje år som driften pågått motsvarar tio gånger det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring bestämts för det år driften i förvärvskällan upphört och ej heller summan av de belopp som under beskattningsåret redovisats som nettointäkt av förvärvskällan och sådan inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet som är att hänföra till vinst med anledning av överlåtelse av förvärvskällan. Har riksskatteverket enligt punkt 1 tredje stycket av anvisningarna till 31 § medgivit att dödsbo tar pensionsförsäkring, anger riksskatteverket det högsta belopp varmed avdrag för avgift för försäkringen får medges. Härvid iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna i detta stycke om avdrag för skattskyldig som upphört med driften i en förvärvskälla. Mot beslut av riksskatteverket i fråga som avses i detta stycke får talan inte föras.

Har skattskyldig erlagt avgift som avses i 46 § 2 mom. första stycket 6 men har avdrag för avgiften helt eller delvis inte kunnat utnyttjas enligt bestämmelserna i andra stycket, medges avdrag för ej utnyttjat belopp vid taxering för det påföljande beskattningsåret. Sådant avdrag medges dock inte med belopp som tillsammans med erlagd avgift sistnämnda år överstiger vad som anges i andra stycket.

Oavsett föreskrifterna i de före-

gående styckena medges avdrag för avgift som avses i 46 § 2 mom. första stycket 6 i hemortskommunen inte med högre belopp än skillnaden mellan sammanlagda beloppet av inkomster från förvärvskällor, som är skattepliktiga i kommunen, och övriga avdrag enligt 46 §. Kan avdrag för avgift som avses i 46 § 2 mom. första stycket 6 inte utnyttjas i hemortskommunen, medges avdrag för återstoden i annan kommun med belopp intill den där redovisade inkomsten, i förekommande fall efter andra avdrag enligt 46 § som medges vid taxeringen i kommunen. Avdrag, som på grund av vad nu sagts inte kunnat utnyttjas vid taxeringen för det beskattningsår då avgiften betalades, får utnyttjas senast vid taxering för sjätte beskattningsåret efter betalningsåret. Inte heller i sistnämnda fall får avdraget överstiga vad som återstår sedan övriga avdrag enligt 46 § gjorts.

Med A-inkomst avses inkomst av tjänst samt inkomst av jordbruksfastighet och rörelse om den skattskyldige varit verksam i förvärvskällan i ej blott ringa omfattning. Till A-inkomst räknas även inkomst ombord enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt samt enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning. Med B-inkomst avses övriga inkomster.

till 50 §

2.⁷ Vid bedömningen av om skattskyldigs inkomst till icke obetydlig del utgjorts av folkpension iakttages följande. Som folkpension räknas icke barnpension eller vårdbidrag. Folkpension skall anses utgöra en icke obetydlig del av den skattskyldiges inkomst, om den uppgått till minst 6000 kronor eller minst en femtedel av den sammanräknade inkomsten. Som folkpension behandlas även tilläggs pension i den mån den enligt lagen (1969:205) om pensionstillskott föranlett avräkning av pensionstillskott.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställer närmare föreskrifter för avdragsberäkningen enligt nedan angivna grunder.

Avdraget skall i första hand bestämmas med hänsyn till storleken

Avdraget skall i första hand bestämmas med hänsyn till storleken

⁷ Senaste lydelse 1985:405.

av den skattskyldiges taxerade inkomst enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Överstiger denna inkomst inte visst högsta belopp, skall avdraget beräknas till vad som behövs för att den skattskyldige inte skall påföras *högre* statligt beskattningsbar inkomst än 7500 kronor. Detta högsta inkomstbelopp motsvarar taxerad inkomst för skattskyldig som under beskattningsåret inte haft annan inkomst än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen om pensionstillskott. För gift skattskyldig, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, beräknas det högsta inkomstbeloppet med utgångspunkt från en pension utgörande 78,5 procent av basbeloppet. För övriga skattskyldiga beräknas det med utgångspunkt från en pension utgörande 96 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också om gift skattskyldig under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

Om skattskyldigs statligt taxerade inkomst överstiger det högsta inkomstbeloppet enligt föregående stycke, reduceras avdraget med belopp motsvarande $66 \frac{2}{3}$ procent av taxerad inkomst *mellan* det belopp vid vilket högsta extra avdrag utgår och ett belopp som är 3 basenheter större, med 40 procent av taxerad inkomst inom ett därpå följande inkomstskikt av 1,5 basenheters bredd och med $33 \frac{1}{3}$ procent av taxerad inkomst därutöver.

Det avdrag som beräknas med hänsyn till skattskyldigs statligt taxerade inkomst jämkas, om värdet av skattepliktig förmögenhet överstiger 90 000 kronor. Om förmögenhetsvärdet överstiger 150 000 kronor, skall avdrag inte medges. Fastighet, som avses i 24 § 2 mom., samt sådan bostadsbygg-

av den skattskyldiges taxerade inkomst enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Överstiger denna inkomst inte visst högsta belopp, skall avdraget beräknas till vad som behövs för att den skattskyldige inte skall påföras *någon* statligt beskattningsbar inkomst. Detta högsta inkomstbelopp motsvarar taxerad inkomst för skattskyldig som under beskattningsåret inte haft annan inkomst än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen om pensionstillskott. För gift skattskyldig, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, beräknas det högsta inkomstbeloppet med utgångspunkt från en pension utgörande 78,5 procent av basbeloppet. För övriga skattskyldiga beräknas det med utgångspunkt från en pension utgörande 96 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också om gift skattskyldig under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

Om skattskyldigs statligt taxerade inkomst överstiger det högsta inkomstbeloppet enligt föregående stycke, reduceras avdraget med belopp motsvarande $66 \frac{2}{3}$ procent av taxerad inkomst *utöver* det belopp vid vilket högsta extra avdrag utgår.

nad med tillhörande tomt på jordbruksfastighet, som används som bostad av den skattskyldige, skall inräknas i förmögensvärdet med belopp som motsvarar 1/10 av skillnaden mellan fastighetens respektive bostadsbyggnadens och tomtens taxeringsvärde året före taxeringsåret och lånat kapital, som nedlagts i fastigheten respektive i bostadsbyggnaden och tomten i den mån skillnaden inte överstiger 250 000 kronor. Är skillnaden större beräknas värdet till 25 000 kronor jämte den del av skillnaden som överstiger 250 000 kronor. Vid beräkning av hur stort lånat kapital som lagts ner i bostadsbyggnaden och tomten, skall på dessa anses belöpa så stor del av låneskulden i förvärvskällan som byggnadens och tomtmarkens taxeringsvärde utgör av det sammanlagda värdet av tillgångarna i förvärvskällan inklusive byggnaden och tomtmarken. Har den skattskyldige eller hans make flera sådana fastigheter, som avses här, gäller bestämmelserna endast för en fastighet och då i första hand för fastighet som utgör stadigvarande bostad för den skattskyldige.

Här ovan angivna grunder för avdragsberäkningen får frångås, när särskilda omständigheter föranleder det.

Vid beräkning av avdrag för gift skattskyldig iakttages bestämmelserna i 52 § 1 mom. sista stycket.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 och tillämpas första gången vid 1988 års taxering i den mån inte annat följer av punkterna 2 och 3 nedan.

2. Vid 1988 års taxering skall i stället för beloppet 10 000 kronor i 48 § 2 och 3 mom. samt 53 § 1 mom. a gälla beloppet 9 000 kronor.

3. Äldre bestämmelser i 52 § 1 mom. tillämpas vid 1988 års taxering i fråga om underskott i förvärvskälla, om beskattningsåret för förvärvskällan har påbörjats före den 1 april 1986.

Lag om ändring i lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt¹

dels att 9 § 3 och 5 mom., 11 § 3 mom. och 12 § skall upphöra att gälla, dels att 6 § 1 mom., 8 §, 9 § 2 mom., 9 a §, 10 § 1, 2, 3, 4 och 6 mom., 11 § 1 mom. och 20 § 2 mom. skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 §

1 mom.² Skyldighet att erlägga skatt för inkomst åligger, såframt ej annat föreskrivs i denna lag eller i särskilda bestämmelser, meddelade på grund av överenskommelse eller beslut, varom i 20 och 21 §§ sägs:

a) fysisk person:

för inkomst som avses i denna lag enligt de grunder som anges i 53 § 1 mom. första stycket a) kommunalskattelagen (1928: 370) samt, såvitt avser tid under vilken han ej varit bosatt här i riket, för inkomst genom utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar och för pension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring även till den del skattskyldighet inte föreligger enligt nyssnämnda lagrum;

a) fysisk person:

för inkomst som avses i denna lag enligt de grunder som anges i 53 § 1 mom. a kommunalskattelagen (1928: 370) samt, såvitt avser tid under vilken han ej varit bosatt här i riket, för inkomst genom utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar;

b) svenska aktiebolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att avstå sin vinst, ekonomiska föreningar, samebyar, samfund, stiftelser, verk, inrättningar och andra inländska juridiska personer, dock såvitt gäller sådana juridiska personer som enligt författning eller på därmed jämförligt sätt bildats för att förvalta samfällighet endast om samfälligheten taxerats såsom särskild taxeringsenhet och avser marksamfällighet eller regleringssamfällighet:

för all inkomst, som av dem här i riket eller å utländsk ort förvärvats;

c) utländska bolag:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits;

för vinst vid icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller tillhör till sådan fastighet eller rörelse och av egendom som avses i 35 § 3 a mom. kommunalskattelagen och som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller del av ett hus här i riket;

för slutlig skatt eller tillkommande skatt, som restituerats, avkortats

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 770
9 § 3 mom. 1985: 226
9 § 5 mom. 1982: 416
11 § 3 mom. 1982: 1206
12 § 1982: 416.

² Senaste lydelse 1985: 1019.

eller avskrivits, i den mån avdrag därför av bolaget åtnjuts vid tidigare års taxeringar; samt

för inkomst genom utdelning å andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar skall, såvida ersättningen skall hänföras till intäkt av rörelse och ersättningen härrör från här i riket bedriven rörelse, anses som intäkt av rörelse, som här bedrivits.

8 §³

Ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket, äger att från den taxerade inkomsten åtnjuta statligt grundavdrag med 15 000 kronor.

Skattskyldig fysisk person, som har varit bosatt här i riket under beskattningsåret, har rätt till statligt grundavdrag från den taxerade inkomsten, varvid bestämmelserna i 48 § 2 och 3 mom. samt 49 § kommunalskattelagen (1928:370) skall tillämpas.

9 §

2 m om.⁴ Har skattskyldig varit bosatt här i riket under hela eller någon del av beskattningsåret och har skatteförmågan varit väsentligen nedsatt av sådan anledning, som anges i 50 § 2 mom. andra, tredje eller fjärde stycket kommunalskattelagen (1928:370), får – efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller om särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, länsrättens prövning – den skattskyldiges taxerade inkomst minskas med avdrag enligt bestämmelserna i nämnda lagrum. Vad härefter återstår avrundas nedåt till helt hundratal kronor och utgör beskattningsbar inkomst.

2 m om. För fysisk person, som har varit bosatt här i riket under hela eller någon del av beskattningsåret, utgörs den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten minskad med statligt grundavdrag.

Har den skattskyldiges skatteförmåga varit väsentligen nedsatt under beskattningsåret av sådan anledning, som anges i 50 § 2 mom. andra, tredje eller fjärde stycket kommunalskattelagen (1928:370), får – efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller om särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, länsrättens prövning – den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med statligt grundavdrag, med ytterligare avdrag enligt bestämmelserna i nämnda lagrum.

Vad härefter återstår avrundas nedåt till helt hundratal kronor och utgör beskattningsbar inkomst.

För förening, som äger rätt till grundavdrag enligt 8 §, utgöres den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten minskad med statligt grundavdrag.

³ Senaste lydelse 1984: 1061.

⁴ Senaste lydelse 1979: 1156.

9 a §⁵

Statlig inkomstskatt utgår i form av grundbelopp och tilläggsbelopp. Tilläggsbelopp beräknas bara för skattskyldiga som avses i 10 § 1 mom.

Statlig inkomstskatt utgår i form av grundbelopp och tilläggsbelopp. Grundbelopp beräknas bara om den beskattningsbara inkomsten uppgår till minst 100 kronor. Tilläggsbelopp beräknas bara för skattskyldiga som avses i 10 § 1 mom.

Den beskattningsbara inkomsten är underlag för grundbeloppet. Underlaget för tilläggsbelopp fastställs enligt bestämmelserna i 10 § 3 mom.

10 §

Nuvarande lydelse

1 mom.⁶ För fysiska personer och dödsbon beräknas grundbelopp och tilläggsbelopp enligt följande skalar.

Grundbeloppet utgör:

när beskattningsbar inkomst inte överstiger 9 basenheter:

4 procent av den del av den beskattningsbara inkomsten som överstiger 1 basenhet;

när beskattningsbar inkomst överstiger

9 men inte 10 basenheter: grundbeloppet för 9 basenheter och 15% av återstoden;

10 " " 18 " : " " 10 " " 20% " " ;

18 " " 21 " : " " 18 " " 24% " " ;

21 basenheter : " " 21 " " 20% " " .

Tilläggsbeloppet utgör:

när underlaget för tilläggsbelopp enligt 3 mom. inte överstiger 19 basenheter:

5 procent av den del av underlaget som överstiger 16 basenheter;

när underlaget överstiger

19 men inte 21 basenheter: tilläggsbeloppet för 19 basenheter och 10% av återstoden;

21 " " 23 " : " " 21 " " 15% " " ;

23 " " 26 " : " " 23 " " 20% " " ;

26 " " 45 " : " " 26 " " 25% " " ;

45 basenheter : " " 45 " " 30% " " .

Föreslagen lydelse

1 mom. För fysiska personer och dödsbon beräknas grundbelopp och tilläggsbelopp enligt följande.

Grundbeloppet utgör 100 kronor samt:

när beskattningsbar inkomst inte överstiger 7 basenheter:

5 procent av den beskattningsbara inkomsten;

när beskattningsbar inkomst överstiger 7 basenheter:

grundbeloppet för 7 basenheter och 20 procent av återstoden.

⁵ Senaste lydelse 1982: 416.

⁶ Senaste lydelse 1985: 412.

Tilläggsbeloppet utgör:
när underlaget för tilläggsbelopp enligt 3 mom. inte överstiger 19 basenheter:

*14 procent av den del av underlaget som överstiger 14 basenheter;
 när underlaget överstiger 19 basenheter:
 tilläggsbeloppet för 19 basenheter och 25 procent av återstoden.*

Nuvarande lydelse

2 m o m.⁷ En basenhet är 7800 kronor.

3 m o m.⁸ Underlaget för tilläggsbelopp utgörs av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst

1. ökad med belopp varmed avdrag har medgetts enligt 4 § 1 mom. för eget underskott i förvärvskälla, om inte annat följer av 4 mom., eller enligt 11 § 1 mom. för makes underskott i förvärvskälla

2. ökad med förlust för vilken avdrag har medgetts enligt 4 a §

3. minskad med underskott som skall avräknas enligt 5 mom.

4. ökad med räntetillägg enligt 6 mom.

Har summan av skattskyldigs underskottsavdrag och övriga allmänna avdrag överstigit det sammanlagda beloppet av inkomsterna från olika förvärvskällor, skall den skattskyldige anses ha fått avdrag för underskott först sedan övriga allmänna avdrag har utnyttjats. *Motsvarande gäller för det fall att, sedan den skattskyldiges egna allmänna avdrag har utnyttjats, avräkning har skett av andra makens icke utnyttjade avdrag.*

Underlaget för tilläggsbelopp avrundas nedåt till helt hundratalet kronor.

4 m o m.⁹ Vid tillämpning av 3 mom. första stycket 1 skall den skattskyldiges underskott av fastighet som avses i 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) minskas med den vid taxeringen fastställda inkomsten av kapital, dock

Föreslagen lydelse

2 m o m. En basenhet är 10000 kronor.

3 m o m. Underlaget för tilläggsbelopp utgörs av den skattskyldiges taxerade inkomst

1. ökad med belopp varmed avdrag har medgetts enligt 4 § 1 mom. för underskott i förvärvskälla, om inte annat följer av 4 mom.,

5. minskad med statligt grundavdrag och avdrag som avses i 9 § 2 mom. andra stycket.

Har summan av skattskyldigs underskottsavdrag och övriga allmänna avdrag överstigit det sammanlagda beloppet av inkomsterna från olika förvärvskällor, skall den skattskyldige anses ha fått avdrag för underskott först sedan övriga allmänna avdrag har utnyttjats.

4 m o m. Vid tillämpning av 3 mom. första stycket 1 skall – om den skattskyldige yrkar det – den skattskyldiges underskott av kapital minskas med den vid taxeringen fastställda inkomsten

⁷ Senaste lydelse 1985: 412.

⁸ Senaste lydelse 1982: 416.

⁹ Senaste lydelse 1982: 416.

högst 30 000 kronor. Vidare skall – om den skattskyldige yrkar det – den skattskyldiges underskott av kapital minskas med den vid taxeringen fastställda inkomsten

av tjänst: i den mån underskottet hänför sig till ränta på skuld avseende förvärv av den skattskyldige vid beskattningsårets utgång tillhöriga aktier eller andelar i fåmansföretag som är aktiebolag eller ekonomisk förening, dock att underskottet inte får minskas med större belopp än vad den skattskyldige under beskattningsåret har uppburit i kontant lön från företaget,

av jordbruksfastighet, annan fastighet som avses i 24 § 1 mom. kommunalskattelagen eller rörelse: i den mån underskottet hänför sig till

a) ränta på skuld för arvsskatt eller gåvoskatt avseende fastigheten eller rörelsen eller

b) ränta på den skattskyldiges skuld avseende förvärv av andelar i handelsbolag som innehar eller bedriver fastigheten eller rörelsen.

6 m o m.¹⁰ *Skall den skattskyldige ta upp värde av bostadsförmån som intäkt av jordbruksfastighet skall vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp tillägg göras med ett belopp motsvarande den del av räntekostnaderna på låneskulder i förvärvskällan som belöper på bostaden, om den tillhör honom. På bostadsbyggnaden och därtill hörande tomtmark skall anses belöpa så stor del av dessa räntekostnader som byggnadens och tomtmarkens taxeringsvärde utgör av värdet av samtliga tillgångar i förvärvskällan.*

Vid tillämpning av första stycket skall räntetillägget minskas med dels underskott som har uppkommit i den ifrågavarande förvärvskällan,

dels den vid taxeringen fastställda inkomsten av kapital, dock högst 30 000 kronor, till den del denna inkomst inte har avräknats enligt 4 mom.

Har den skattskyldige vid beräkning av inkomst av fastighet eller rörelse yrkat avdrag för kostnader för en i räkenskaperna upptagen bil, båt eller liknande tillgång skall tillägg göras med ett belopp motsvarande en beräknad ränta på till-

6 m o m. Har den skattskyldige erhållit lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare och understiger den faktiskt erlagda räntan i fråga om lån från en och samma arbetsgivare eller uppdragsgivare sedvanlig ränta med mer än 2 000 kronor, skall vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp tillägg göras med ett belopp motsvarande skillnaden. Sådant tillägg skall göras även om lånet har lämnats till sådan den skattskyldige närstående person som avses i 35 § 1 a mom. nionde stycket kommunalskattelagen (1928:370). Med lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare likställs annat lån om det finns anledning anta att denne har förmedlat lånet. Bestämmelserna i detta moment tillämpas inte i fall som avses i fjärde stycket av nyssnämnda moment.

¹⁰ Senaste lydelse 1984: 916.

gångens värde i den mån denna har använts för privat bruk.

Har den skattskyldige erhållit lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare och understiger den faktiskt erlagda räntan i fråga om lån från en och samma arbetsgivare eller uppdragsgivare sedvanlig ränta med mer än 2000 kronor, skall tillägg göras med ett belopp motsvarande skillnaden. Sådant tillägg skall göras även om lånet har lämnats till sådan den skattskyldige närmaste person som avses i 35 § 1 a mom. nionde stycket kommunalskattelagen (1928:370). Med lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare likställs annat lån om det finns anledning anta att denne har förmedlat lånet. Bestämmelserna i detta stycke tillämpas inte i fall som avses i fjärde stycket av nyssnämnda moment.

11 §

*1 mom.*¹¹ Äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, taxeras envar för sin inkomst, varvid anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas.

Har ena maken helt eller delvis inte kunnat utnyttja sådant avdrag som avses i 4 § 1 mom., avräknas bristen från andra makens inkomst.

Avdrag, som i 9 § 2 mom. första stycket sägs, beräknas för vardera maken för sig, varvid bestämmelserna i 52 § 1 mom. fjärde och femte styckena kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas.

Avdrag, som i 9 § 2 mom. andra stycket sägs, beräknas för vardera maken för sig, varvid bestämmelserna i 52 § 1 mom. andra och tredje styckena kommunalskattelagen tillämpas.

20 §

*2 mom.*¹² Regeringen äger, till förekommande av eller lindring i sådan dubbelbeskattning som i 1 mom. sägs, med annan stats regering träffa överenskomst, såvitt avser fördelning i beskattningshänseende mellan berörda stat och Sverige av inkomst, som är underkastad dubbelbeskattning, eller ock, under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden, förordna att viss inkomst eller inkomst av visst slag skall helt eller delvis vara fri från beskattning här i riket.

¹¹ Senaste lydelse 1982: 416.

¹² Senaste lydelse 1982: 416.

6. Skall skattskyldig taxeras för beskattningsår som har påbörjats före den 1 april 1986 tillämpas vid 1988 års taxering äldre bestämmelser i 8 §, 10 § 1 och 2 mom., 12 § och 53 § 1 mom., om detta sammantaget leder till lägre statlig inkomstskatt.

7. Äldre bestämmelser i 10 § 4 mom. tillämpas vid 1988 års taxering, varvid dock det högsta belopp som undantas skall vara 15 000 kronor i stället för 30 000 kronor.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1970:172) om begränsning av skatt i vissa fall

Härigenom föreskrivs att 3 och 6 §§ lagen (1970:172) om begränsning av skatt i vissa fall¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

Vid prövning av skattebegränsningen fastställs ett spärrbelopp med hänsyn till den beskattningsbara inkomst och det underlag för tilläggsbelopp som beräknats för den skattskyldige enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, i förekommande fall efter sådan justering som skall ske enligt andra och tredje styckena.

Den beskattningsbara inkomsten och underlaget för tilläggsbelopp skall ökas med vid taxeringen medgivet särskilt investeringsavdrag.

Om den skattskyldige erlagt sjömansskatt under beskattningsåret, skall den beskattningsbara inkomsten och underlaget för tilläggsbelopp ökas med den till sjömansskatt beskattningsbara inkomsten och dagpenning som är skattepliktig enligt 1 § 2 mom. lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Spärrbeloppet utgörs av summan av

1. 50 procent av den justerade beskattningsbara inkomsten,

2. 25 procent av det justerade underlaget för tilläggsbelopp *till den del detta underlag inte överstiger 45 basenheter enligt 10 § 2 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,*

3. 30 procent av det justerade underlaget för tilläggsbelopp *till den del detta underlag överstiger 45 basenheter enligt nämnda moment.*

Spärrbeloppet utgörs av summan av

1. 50 procent av den justerade beskattningsbara inkomsten *och*

2. 25 procent av det justerade underlaget för tilläggsbelopp.

6 §³

För makar som levt tillsammans under beskattningsåret skall, såvitt angår senare beskattningsår än det under vilket äktenskapet ingåtts, skattebegränsningen ske med hänsyn till makarnas sammanlagda justerade beskattningsbara inkomst, sammanlagda justerade underlag för tilläggsbelopp och sammanlagda skattebelopp enligt 4 §. Det belopp, varmed nedsättning av tilläggsbelopp högst får

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:772.

² Senaste lydelse 1985:413.

³ Senaste lydelse 1982:419

medges enligt 5 § första stycket, beräknas dock med utgångspunkt i den beskattningsbara inkomsten för var och en av makarna. Har vid beräkning av tilläggsbelopp B-underlag hos ena maken sammanlagts med andra makens underlag för tilläggsbelopp skall vid denna beräkning motsvarande belopp av förstnämnda makes beskattningsbara inkomst, dock högst hela denna inkomst, sammanläggas med den andra makens beskattningsbara inkomst. Är makarnas A-underlag lika stora skall sammanläggningen ske hos den make, vars beskattningsbara inkomst med lägst belopp understiger underlaget för tilläggsbelopp. Spärrbelopp och det belopp, varmed nedsättning av tilläggsbelopp högst får medgivas, fördelas på makarna efter förhållandet mellan deras justerade beskattningsbara inkomster.

Om beskattningsbar förmögenhet fastställs gemensamt för makar eller för föräldrar och barn enligt 12 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, skall beräkning enligt 5 § första stycket av den statliga förmögenhetsskatten ske på 50 procent av den gemensamt bestämda beskattningsbara förmögenheten.

I fall som avses i *andra* stycket fördelas det belopp, varmed nedsättning av skatt högst får medgivas, på makar och barn efter förhållandet mellan deras skattepliktiga förmögenheter.

Bestämmelserna i första, andra och tredje styckena om makar äger motsvarande tillämpning på skattskyldiga som avses i 65 § sista stycket kommunalskattelagen (1928:370).

I fall som avses i *första* stycket fördelas det belopp, varmed nedsättning av skatt högst får medgivas, på makar och barn efter förhållandet mellan deras skattepliktiga förmögenheter.

Bestämmelserna i första och andra styckena om makar äger motsvarande tillämpning på skattskyldiga som avses i 65 § sista stycket kommunalskattelagen (1928:370).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 och tillämpas första gången vid 1988 års taxering. Vid nämnda taxering skall dock spärrbeloppet, i stället för vad som sägs i 3 §, utgöra summan av

1. 50 procent av den justerade beskattningsbara inkomsten,
2. 25 procent av det justerade underlaget för tilläggsbelopp till den del detta underlag inte överstiger 38 basenheter enligt 10 § 2 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. 27 procent av det justerade underlaget för tilläggsbelopp till den del detta underlag överstiger 38 basenheter enligt nämnda moment.

Härvid skall bestämmelsen i punkt 4 av övergångsbestämmelserna till lagen (1986:000) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beaktas.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1960:63) om förlustavdrag

Härigenom föreskrivs att 6 § och anvisningarna till 6 § lagen (1960:63) om förlustavdrag¹ skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 och tillämpas första gången vid 1989 års taxering. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förlust som hänförs till 1987 och tidigare års taxering. Detsamma gäller förlust som hänförs till 1988 års taxering om den skattskyldige då haft underskott i förvärvskälla för vilken beskattningsåret påbörjats före den 1 april 1986.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1983:987
6 § 1970:164
anvisningarna till 6 § 1970:164.

Lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst¹

dels att punkt 3 av anvisningarna till 1 § skall upphöra att gälla,
dels att punkt 2 av anvisningarna till 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar till 1 §

2.² Till ledning för skatteberäkningen ges följande *exempel*:

En ensamstående skattskyldig uppbär under år 1985 en ackumulerad inkomst på 84 000 kronor. Utredning förebringas om att inkomsten hänförs sig till sju år, vilket innebär att årsbeloppen blir 12 000 kronor.

Vid 1984, 1985 och 1986 års taxeringar antas den beskattningsbara inkomsten ha bestämts till 90 000 kronor, 120 000 kronor respektive 150 000 kronor. Underlaget för tilläggsbelopp har för motsvarande år bestämts till 145 000 kronor, 165 000 kronor respektive 200 000 kronor. I den beskattningsbara inkomsten och underlaget för tilläggsbelopp vid 1986 års taxering ingår ovan angivna 84 000 kronor; beloppet skall undantas vid genomsnittsbereäkningen.

Den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten respektive det genomsnittliga underlaget för tilläggsbelopp blir då 92 000 kronor respektive 142 000 kronor. Grundbelopp skall således beräknas i skiktet 92 000–104 000 kronor och tilläggsbelopp i skiktet 142 000–154 000 kronor. Med tillämpning av skatteskalorna för taxeringsåret 1986 blir grundbeloppet 2 400 kronor och tilläggsbeloppet 605 kronor. Dessa belopp skall sedan multipliceras med sju. Grundbeloppet på den ackumulerade inkomsten blir då 16 800 kronor och tilläggsbeloppet blir 4 235 kronor.

Den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten respektive det genomsnittliga underlaget för tilläggsbelopp blir då 92 000 kronor respektive 142 000 kronor. Grundbelopp skall således beräknas i skiktet 92 000–104 000 kronor och tilläggsbelopp i skiktet 142 000–154 000 kronor. Med tillämpning av skatteskalorna för taxeringsåret 1986 blir grundbeloppet 2 400 kronor och tilläggsbeloppet 890 kronor. Dessa belopp skall sedan multipliceras med sju. Grundbeloppet på den ackumulerade inkomsten blir då 16 800 kronor och tilläggsbeloppet blir 6 230 kronor.

Vid 1986 års taxering utgör i övrigt den beskattningsbara inkomsten 66 000 kronor och underlaget för tilläggsbelopp 116 000 kronor.

Den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten och det genomsnittliga underlaget för tilläggsbelopp, liksom den del av den ackumulerade inkomsten som hänförs till varje år, skall avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Beskattningsbar inkomst och underlag för tilläggsbelopp skall tas upp till

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:860
punkt 3 av anvisningarna till 1 § 1983:445.

² Senaste lydelse 1983:445.

0 kronor för sådant taxeringsår, då taxering ej åsatts på grund av att den skattskyldige ändrat räkenskapsår eller inte varit bosatt här i riket.

Har skattskyldig under ett taxeringsår på grund av omläggning av räkenskapsår åsatts taxeringar för två beskattningsår, skall vid fördelning av den ackumulerade inkomsten så anses som om de båda taxeringarna hänföra sig till skilda taxeringsår.

Om skatteberäkning enligt 1 § påkallas för ackumulerad inkomst i viss förvärvskälla, skall skatteberäkningen omfatta all ackumulerad inkomst, som uppkommit i förvärvskällan. Däremot äger skattskyldig från skatteberäkningen undantaga ackumulerad inkomst i annan förvärvskälla.

Om en skattskyldig under ett och samma beskattningsår kommer i åtnjutande av flera intäkter, vilka var för sig är att anse såsom ackumulerade inkomster och vilka hänför sig till olika antal år, skall intäkterna fördelas oberoende av varandra på de år, till vilka de hänför sig, dock minst tre år. Skatteberäkningen skall ske på grundval av ett gemensamt årsbelopp.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 och tillämpas första gången vid 1988 års taxering.

Lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Härigenom föreskrivs att 12 § 1 mom. och anvisningarna till 12 § lagen (1958:295) om sjömansskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

*1 mom.*² Gör sjöman, som har att erlægga sjömansskatt enligt 7 §, sannolikt att han året efter beskattningsåret vid taxering enligt lagen om statlig inkomstskatt skulle kunna påräkna avdrag för

a) underskott å egen eller makes förvärvskälla,

b) utbetalning av periodiskt understöd,

c) avgift för sådan pensionsförsäkring, som avses i 46 § 2 mom. första stycket 6) kommunalskattelagen (1928:370),

d) sådant underhåll av icke hemmavarande barn, som avses i 46 § 2 mom. första stycket 4) kommunalskattelagen, eller

e) nedsatt skatteförmåga

må genom beslut om jämkning föreskrivas, att den eljest beskattningsbara inkomsten skall minskas med belopp motsvarande vad av sådant avdrag kan antagas icke bli utnyttjat vid nu nämnd taxering.

Jämkning i fall som avses vid a)–d) må dock endast medgivas, om den till sjömansskatt beskattningsbara inkomsten därigenom nedsättes med minst 600 kronor. I fall som avses vid a) skall minskning av inkomsten inte ske vid bestämmande av skatt enligt tabell FT eller NT.

Anvisningar

till 12 §³

Jämkning i fall som avses i 12 § 1 mom. vid e) får för år räknat medgivas med högst ett belopp, som motsvarar summan av 7 500 kronor och det belopp, med vilket avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga högst skulle ha kunnat medgivas vid taxering till statlig inkomstskatt.

Jämkning i fall som avses i 12 § 1 mom. vid e) får för år räknat medgivas med högst ett belopp, som motsvarar summan av icke utnyttjat grundavdrag och det belopp, med vilket avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga högst skulle ha kunnat medgivas vid taxering till statlig inkomstskatt.

I fråga om sjöman, som utan att vara bosatt i Sverige har att betala sjömansskatt enligt 7 §, må vid jämkning enligt 12 § 1 mom. hänsyn tagas till sådana i sistnämnda författningsrum omförmälda avdrag, vilka sjömannen med tillämpning av grunderna för lagen om statlig inkomstskatt skulle hava kunnat påräkna vid taxering i det land, där sjömannen är bosatt. Har vid nämnda taxering avdrag kunnat utnyttjas av sjömannen själv eller hans make skall jämkning dock ej medgivas.

¹ Lagen omtryckt 1970:933.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:777.

² Senaste lydelse 1982:420.

³ Senaste lydelse 1981:1004.

Vid jämkning enligt 12 § 3 och 5 mom. för i Sverige icke bosatt sjöman skall slutlig skatt beräknas med tillämpning av svenska beskattningsregler.

Med deltidstjänstgöring enligt 12 § 5 mom. förstås tjänstgöring som enligt anställningsavtal skall fullgöras på kortare tid än heltid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. Äldre bestämmelser skall gälla beträffande sjömansskatt som har erlagts eller hade skolat erläggas före ikraftträdandet.

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs att 25 §, 37 § 2 mom., 68 och 72 a §§ taxeringslagen (1956: 623)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*25 §²

Allmän självdeklaration skall uppta

1) den skattskyldiges namn och postadress, hemortskommun, där sådan finnes, och hemvist därstädes, personnummer samt nummer å för honom utfärdad skattsedel å preliminär skatt för året näst före taxeringsåret även-
som beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk per-
son det land, där styrelsen haft sitt säte, samt beträffande skattskyldig,
som allenast under någon del av beskattningsåret varit i riket bosatt,
uppgift om den tid, han sålunda haft bostad härstädes,

2) alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskatt-
ningsåret åligger den skattskyldige; och skall därvid i fråga om förvärvs-
källa, i vilken skattepliktig fastighet ingått, särskilt angivas dels beskaffen-
heten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxe-
ringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om sådant värde det året icke
 varit fastigheten åsatt, dess eljest antagliga värde vid taxeringsårets in-
gång, dels ock, därest fastigheten icke ingått i förvärvskällan under hela
 beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del, huru lång
 tid eller till vilken del fastigheten sålunda ingått i förvärvskällan,

3) de intäkter och de avdrag, som äro att hänföra till varje förvärvskälla,
dock att ersättning, som enligt bestämmelserna i 37 § 1 mom. 1. g) icke
behöver upptagas i kontrolluppgift, ej heller behöver upptagas i deklaratio-
nen såsom intäkt,

4) de allmänna avdrag, som den skattskyldige yrkar få tillgodonjuta vid
taxeringen,

5) den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattnings-
året, ändå att förmögenheten icke uppgår till skattepliktigt belopp, dock
endast om och i den mån skattskyldighet för förmögenhet åligger honom,

6) beloppet av den preliminära skatt, som genom skatteavdrag erlagts
för året näst före taxeringsåret, även som

7) garantibelopp,

8) om deklarationen avser fåmansföretag, delägars eller honom när-
stående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall
aktie- eller andelsinnehav tillika med angivande av röstvärde, om olika
röstvärden förekomma, dock att uppgifter icke behöva lämnas för när-
stående person, som ej uppburit ersättning från, träffat avtal eller haft
annat därmed jämförligt förhållande med företaget,

9) räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för till-
läggsbelopp samt grunderna för beräkning av räntetillägget.

Allmän självdeklaration skall därjämte innehålla de uppgifter, som för
särskilda fall föreskrivs i denna lag eller som erfordras för beräkning av
pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring
eller för beräkning av skogsvårdsavgift enligt lagen (1946: 324) om skogs-

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

² Senaste lydelse 1985: 406.

vårdsavgift eller fastighetsskatt enligt lagen (1984: 1052) om statlig fastighetsskatt.

Ha makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och under detta år levt tillsammans, var för sig inkomst att taxera enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, skall vardera maken uppgiva huruvida inkomst av förvärvskälla är A-inkomst eller B-inkomst enligt 9 § 3 mom. nämnda lag. Vad nu sagts om makar skall i tillämpliga delar jämväl gälla i fråga om skattskyldiga som avses i 65 § sista stycket kommunalskattelagen (1928:370).

Har skattskyldig under beskattningsåret varit gift, skall han jämväl uppgiva sådan boets eller andra makens inkomst och förmögenhet, över vilken förvaltningen rättsligen tillkommit honom. Äligger skattskyldigheten andra maken, skall uppgiften lämnas å särskild blankett. Då skattskyldig skall taxeras för barns eller annans förmögenhet, skall uppgift lämnas jämväl om sådan förmögenhet.

Om skattskyldig skall taxeras för barns eller annans förmögenhet, skall uppgift lämnas även om sådan förmögenhet.

Belopp, som upptagas i självdeklaration, skola utföras i hela krontal, så att överskjutande öretal bortfalla.

37 §

2 mom.³ Vid avlämnande av uppgifter, varom stadgas i 1 mom., skall iakttagas följande.

Avser sådan förmån, varom i 1 mom. första och andra punkterna förmäles, endast en del av året, skall upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått.

I kontrolluppgift, som upptager särskild resekostnads- och traktamentsersättning, skall angivas beloppet av dels resekostnadsersättning och dels traktamentsersättning jämte tid för vilken traktamentsersättning utgått. Därvid skola uppgifter lämnas om traktamentsersättning dels för förrättningar inom riket i enlighet med vad nedan sägs och dels för förrättningar utom riket. I fråga om förrättningar inom riket skola uppgifter lämnas särskilt för förrättningar som icke varit förenade med övernattning (endagsförrättningar), förrättningar som varit förenade med övernattning men icke medfört vistelse mer än femton dygn i följd på en och samma ort (korttidsförrättningar) samt övriga resor (långtidsförrättningar). För endagsförrättningar uppgives utgiven traktamentsersättning och antal dagar. Vid beräkning av antalet dagar för endagsförrättningar medräknas icke sådan endagsförrättning, som varat högst fyra timmar; förrättning som

³ Senaste lydelse 1985: 406.

varat mer än fyra timmar men högst tio timmar räknas som halv dag; längre förrättning räknas som hel dag. För korttids- och långtidsförrättningar uppgives utgiva traktamentsersättning och antal nätter övernattnings skett. De första femton dygnet av varje långtidsförrättning uppgivas såsom korttidsförrättning. – I kontrolluppgift skall i förekommande fall särskilt anmärkas, att arbetsgivaren utöver traktamentsersättningen, haft utgifter för den anställdes bostad eller uppehälle under förrättningen.

Om skattechefen i det län där arbetsgivarens hemortskommun är belägen medger det, behöver arbetsgivaren, i stället för att lämna uppgift enligt tredje stycket om traktamentsersättning vid förrättning inom riket, endast anmärka i kontrolluppgiften att sådan ersättning utgått. Förutsättning för medgivande är att ersättning utgår enligt sådana grunder att den kan antagas icke komma att överstiga avdragsgill ökning i levnadskostnaderna. Motsvarande medgivande kan lämnas även beträffande resekostnadsersättning för färd med allmänt kommunikationsmedel. Medgivande lämnas endast om arbetsgivaren har ett större antal anställda, som mera regelbundet företager tjänsteresor, och medgivandet bedömes vara utan olägenhet för taxeringsarbetet. Medgivande får ej lämnas fåmansföretag i fråga om uppgifter rörande företagsledaren och honom närstående personer samt delägare i företaget. Lämnat medgivande gäller tills vidare. Det kan begränsas till viss grupp av anställda. – Ansökan om medgivande göres hos länsstyrelsen senast den 31 oktober året före taxeringsåret. Talan mot beslut, varigenom ansökan om medgivande avslagits eller medgivande återkallats, föres hos riksskatteverket genom besvär som skola ha inkommit till verket inom en månad från den dag då klaganden erhöll del av beslutet. Mot riksskatteverkets beslut får talan icke föras.

Därest vid avlönings utbetalande avdrag skett för löntagares eller hans efterlevandes pensionering, skall i kontrolluppgiften upptagas bruttolön och vad som avdragits.

Av kontrolluppgift enligt 1 mom. första, andra eller sjunde punkten skall framgå om arbetsgivaren har att för utgivet belopp betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981: 691) om socialavgifter. I kontrolluppgift som nu har sagts skall särskilt för sig tas upp representationsersättning och särskilt för sig annan kostnadsersättning än resekostnads- och traktamentsersättning.

I kontrolluppgift skall särskilt för sig tas upp sådant avdrag som har gjorts för preliminär A-skatt eller enligt lagen (1982: 1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar.

I kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser. Kan personnummer inte anges för den som uppgiften avser skall redovisas dennes födelsetid. Har den uppgiftsskyldige tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953: 272) skall detta anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer. I kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag skall anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

Kontrolluppgift, som i 1 mom. tredje punkten sägs och som avser pensionsförsäkring tagen annorledes än i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om tidigare och nuvarande ägare till försäkringen och, om möjligt, fång varigenom äganderätten övergått samt, i förekommande fall, den som erhållit förfoganderätten till försäkringen. Kontrolluppgift, som avser pensionsförsäkring tagen i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om den som enligt tjänsteavtalet skall åtnjuta pensionsförmånen.

I kontrolluppgift skall lämnas uppgift om lån som har lämnats räntefritt, eller mot ränta understigande sedvanlig ränta, till arbets- eller uppdragstagare, om det sammanlagda värdet av förmåner av detta slag uppgår till mer än 2 000 kronor. Uppgiften skall avse *lånebeloppet och erlagd ränta*.

Kontrolluppgift enligt 1 mom. punkterna 1–3, 3 b–3 h, 4 a eller 7–9 skall avfattas på blankett enligt fastställt formulär. Särskild uppgiftshandling skall lämnas för varje person.

Riksskatteverket får på ansökan av uppgiftsskyldig medge undantag från bestämmelserna i elfte stycket. Mot riksskatteverkets beslut får talan ej föras.

68 §⁴

Av taxeringsnämnd beslutade taxeringar skall för varje skattskyldig införas i skattelängd.

I skattelängden antecknas särskilt

dels i avseende på statlig inkomstskatt inkomst av olika förvärvskällor *med angivande tillika i fråga om skattskyldiga som avses i 11 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt huruvida inkomsten utgör A-inkomst eller B-inkomst*, medgivet avdrag för underskott i förvärvskälla, sammanräknad nettoinkomst (summan av inkomsterna av olika förvärvskällor, minskad med avdrag för underskott), medgivna allmänna avdrag som inte avser underskott i förvärvskälla, taxerad och beskattningsbar inkomst samt räntetillägg och underlag för tilläggsbelopp,

dels beskattningsbar inkomst enligt 2 § lagen (1958:295) om sjömansskatt och enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning samt det antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige har uppburit sådan inkomst under beskattningsåret, samt sjömansskattenämndens beslut om jämkning enligt 12 § 4 mom. lagen om sjömansskatt,

dels i avseende på kommunal inkomstskatt taxerad och beskattningsbar inkomst,

dels beslut i övrigt, som avser förutsättning för avdrag enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller för skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272),

I skattelängden antecknas särskilt

dels i avseende på statlig inkomstskatt inkomst av olika förvärvskällor, medgivet avdrag för underskott i förvärvskälla, sammanräknad nettoinkomst (summan av inkomsterna av olika förvärvskällor, minskad med avdrag för underskott), medgivna allmänna avdrag som inte avser underskott i förvärvskälla, taxerad och beskattningsbar inkomst samt räntetillägg och underlag för tilläggsbelopp,

⁴ Senaste lydelse 1984: 1055.

dels beslut som avser förutsättning för skattereduktion enligt 2 § lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer,

dels beslut om avräkning av utländsk skatt eller tillämpning av progressionsbestämmelser enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning,

dels uppgift om underlag, varpå skogsvårdsavgift skall beräknas,

dels uppgift om underlag, varpå statlig fastighetsskatt skall beräknas,

dels vinstdelningsunderlag,

dels skattepliktig och beskattningsbar förmögenhet, om skatt skall utgå enligt 11 § lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt.

Uppgår den enligt lagen om statlig inkomstskatt beräknade taxerade inkomsten till minst 6000 kronor för ensamstående och till sammanlagt minst 6000 kronor för makar, som varit gifta vid ingången av beskattningsåret och under detta år levit tillsammans, skall den beräknade taxerade inkomsten införas, även om beskattningsbar inkomst icke uppkommer.

Skattelängden skall underskrivas av lokal skattemyndighet. Den skall därefter såvitt gäller den årliga taxeringen anses innefatta taxeringsnämndens beslut.

72 a §⁵

Har taxering för inkomst eller förmögenhet som har beslutats av taxeringsnämnd icke införts i skattelängd inom föreskriven tid eller har sådan taxering införts för annan än den taxeringen avsett eller eljest uppenbarligen införts felaktigt i sådan längd, får länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten besluta om rättelse av längden i denna del. Har beskattningsbar inkomst enligt 2 § lagen (1958:295) om sjömansskatt eller enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning eller det antal perioder om trettio dagar för vilka skattskyldig uppburit sådan inkomst ändrats, skall myndigheten vidtaga härav betingad rättelse av längden.

Länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten får vidare, om inte särskilda skäl talar för att länsrätten bör avgöra frågan, besluta om rättelse av taxeringen i den mån denna blivit oriktig till följd av

1) uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i deklaration,

2) uppenbar felaktighet i fråga om uppgift till ledning för påförande av skogsvårdsavgift eller statlig fastighetsskatt eller om fastighets taxeringsvärde,

3) uppenbar felaktighet i fråga om beräkning av intäkt av annan fastighet enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), beräkning av avdrag enligt 45 § kommunalskattelagen eller beräkning av garantibelopp enligt 47 § kommunalskattelagen,

4) uppenbar felaktighet i fråga om schablonavdrag för egenavgift och avstämning av sådant avdrag eller avdrag som annars medges skattskyldig utan särskild utredning,

5) uppenbar felaktighet i fråga om avdrag, vars rätta belopp framgår av debitering eller avräkning enligt 46 § 4 mom. kommunalskattelagen av allmänt avdrag,

6) uppenbar felaktighet i fråga om grundavdrag eller avräkning enligt 50 § 3 mom. andra stycket kommunalskattelagen av sådant avdrag,

⁵ Senaste lydelse 1985:924.

7) uppenbar felaktighet i fråga om sådana förutsättningar för skattereduktion, som enligt 68 § skall antecknas i skattelängd,

8) *uppenbar felaktighet i fråga om förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna i 11 § 3 mom. lagen om statlig inkomstskatt om uppdelning av A-inkomst och B-inkomst.*

9) uppenbar felaktighet i fråga om beräkning av makars och hemmavarande barns förmögenhet enligt 12 § lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt.

10) *uppenbar felaktighet varigenom A-inkomst enligt 9 § 3 mom. lagen om statlig inkomstskatt har betecknats som B-inkomst.*

11) uppenbarligen för lågt avdrag enligt 50 § 2 mom. fjärde stycket kommunalskattelagen eller motsvarande avdrag enligt lagen om statlig inkomstskatt.

Länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten får också, om inte särskilda skäl talar för att länsrätten bör avgöra frågan, besluta om rättelse av taxeringen i de fall då denna uppenbarligen blivit för hög till följd av

1) att den skattskyldige på grund av ett felaktigt eller ofullständigt underlag, som lämnats av annan än honom själv, har taxerats för en intäkt som han inte har haft,

2) att den skattskyldige först efter taxeringsperiodens utgång har styrkt sin rätt till ett i självdeklarationen eller hos taxeringsnämnden yrkat avdrag,

3) att taxeringsnämnden inte har prövat uppgifter som varit tillgängliga för skattemyndigheterna,

4) att den skattskyldige först efter taxeringsperiodens utgång yrkat avdrag enligt 46 § 2 mom. första stycket 3 kommunalskattelagen.

Föreligger felaktighet av angivna slag får myndigheten även besluta om därav föranledd ändring av den skattskyldiges eller makens taxering i ovan angivna hänseenden.

Efter utgången av maj månad året efter taxeringsåret får rättelse enligt denna paragraf beslutas endast om anmärkning i fråga om felaktighet av den art som denna paragraf avser dessförinnan har gjorts hos den som har att besluta om rättelsen.

Innan rättelse beslutas skall, om det behövs, yttrande inhämtas från taxeringsnämndens ordförande. Innebär ifrågasatt åtgärd enligt andra eller fjärde stycket höjning av taxering, skall den skattskyldige beredas tillfälle yttra sig innan rättelse sker, om hinder härför ej möter.

Beslutas rättelse eller vägras rättelse som den skattskyldige har yrkat, skall, om detta ej är uppenbart överflödigt, beslutet inom två veckor tillställas den skattskyldige i den ordning som i 69 § 4 mom. föreskrivs i fråga om underrättelse beträffande taxeringsnämnds beslut.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt denna paragraf förs genom besvär över den taxering som avses med rättelsebeslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 och tillämpas första gången vid 1988 års taxering.

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)

Härigenom föreskrivs att 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953: 272)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

4 mom.² Skattereduktion åtnjutes

av ogift skattskyldig, som har hemmavarande barn under 18 år, och av gift skattskyldig, vars make saknar taxerad inkomst enligt lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, med 1 800 kronor,

av gift skattskyldig, vars make har taxerad inkomst enligt nämnda lag som understiger 6 000 kronor, med 30 procent av det belopp som motsvarar skillnaden mellan 6 000 kronor och den taxerade inkomsten.

Har gifta skattskyldiga var för sig till statlig inkomstskatt taxerad inkomst, som understiger 6 000 kronor, åtnjutes skattereduktion endast av den som har den högsta taxerade inkomsten. Är de taxerade inkomsterna lika stora, tillkommer skattereduktion den äldre av de skattskyldiga.

Har gifta skattskyldiga var för sig till statlig inkomstskatt taxerad inkomst, som understiger 6 000 kronor, åtnjutes skattereduktion endast av den som har den högsta taxerade inkomsten. Är de taxerade inkomsterna lika stora, tillkommer skattereduktion den äldre av de skattskyldiga. *Barn, som bor hos sina föräldrar, anses som hemmavarande endast hos den ena av dem.*

Skattereduktion enligt första stycket åtnjutes endast av skattskyldig, som varit bosatt här i riket under någon del av beskattningsåret. För gift skattskyldig gäller dessutom följande. För att skattereduktion skall få åtnjutas, skall maken ha varit bosatt här i riket under någon del av beskattningsåret. Avser makens bosättning här i riket större delen av beskattningsåret, sker skattereduktionen enligt första stycket. Avser makens bosättning här i riket endast en mindre del av beskattningsåret, åtnjuter den skattskyldige skattereduktion, om maken saknar taxerad inkomst enligt lagen om statlig inkomstskatt, med 900 kronor, och om maken har taxerad inkomst enligt nämnda lag som understiger 3 000 kronor, med 30 procent av det belopp som motsvarar skillnaden mellan 3 000 kronor och den taxerade inkomsten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första, andra och tredje styckena skall som taxerad inkomst anses även under beskattningsåret uppburen beskattningsbar inkomst enligt lagen (1958: 295) om sjömansskatt samt enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning. Skattereduktion som tillkommer skattskyldig enligt nämnda bestämmelser skall minskas med en tolfedel för varje period om trettio dagar, för vilken den skattskyldige uppburit inkomst som förut nämnts.

Skattereduktion sker endast i fråga om statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt, skogsvårdsavgift och skattetillägg enligt taxeringslagen (1956: 623).

¹ Lagen omtryckt 1972: 75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 771.

² Senaste lydelse 1979: 1159.

Bestämmelserna om skattereduktion iakttagas vid debitering av slutlig skatt, tillkommande skatt och preliminär B-skatt samt vid fastställande av preliminär A-skatt. Öretal som uppkommer vid beräkning av skattereduktion bortfaller.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 1987 och slutlig skatt på grund av 1988 års taxering.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 1986

Närvarande: statsrådet Peterson, ordförande, samt statsråden Feldt, Bodström, R. Carlsson, Hellström, Wickbom, Johansson

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om inkomstskatten för åren 1987 och 1988

1 Inledning

Den inkomstskattereform som belöts våren 1982 (prop. 1981/82: 197, SkU 60, rskr 391, SFS 1982: 416–423) och genomfördes under åren 1983–1985 innebar en väsentlig sänkning av marginalskatterna och en begränsning av underskottsavdragens skattemässiga värde. Inriktningen var att marginalskatten skulle uppgå till högst 50% för 90% av inkomstagarna. Jag avser nu att – med utgångspunkt i denna inriktning – lägga fram förslag angående skatteskalor, grundavdrag m. m. för åren 1987 och 1988.

Jag avser vidare att ta upp frågan om ytterligare förenklingar i skattesystemet. Det gäller i första hand makebeskattningen men därutöver också två frågor rörande beräkningen av underlag för tilläggsbelopp, nämligen räntetillägg och kvittning mellan villaunderskott och kapitalinkomst. Riksskatteverket (RSV) fick den 28 juni 1984 ett uppdrag att göra en översyn av reglerna om räntetillägg med utgångspunkt i uttalanden från skatteutskottet. Sedan RSV i en delrapport den 15 oktober 1984 lagt fram förslag till vissa omedelbara åtgärder ändrades reglerna genom lagstiftning hösten 1984 (prop. 1984/85: 71, SkU 20, rskr 52, SFS 1984: 916). RSV har i en slutrapport den 28 december 1984 redovisat uppdraget. Rapporten har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena har upprättats och finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr 55/85).

2.1 Huvuddragen i förslaget

Mitt förslag: Det kommunala grundavdraget bestäms till 9000 kr. för år 1987 (1988 års taxering) och 10000 kr. fr. o. m. år 1988 (1989 års taxering). Ett statligt grundavdrag på samma belopp återinförs i stället för nuvarande skattefria botten-skikt i skatteskalan för grundbeloppet.

Även basenheten, som ligger till grund för statskatteskallorna, bestäms till 9000 kr. för år 1987 och 10000 kr. fr. o. m. år 1988. Gränsen för 50% marginalskatt, den s.k. brytpunkten, höjs till 135000 kr. år 1987 och 150000 kr. fr. o. m. år 1988. Antalet skikt i skatteskallorna minskas kraftigt så att marginalskatten är konstant i breda inkomstskikt. I grundbeloppet ingår ett fast belopp, 100 kr., för alla som har beskattningsbar inkomst. Högsta marginalskattesatsen blir 75% (vid en kommunal skattesats på 30%).

Skälen för mitt förslag: Som nyss nämnts förutskickades i prop. 1984/85: 180 om förenklad självdeklaration att basenheten för åren efter 1986 åter skulle kunna anpassas till pris- och löneutvecklingen så att marginalskatterna kan hållas på en rimlig nivå.

De förslag som jag nu lägger fram går emellertid utöver en ren uppräknin- g av basenheten och har också till viss del en annan inriktning. En sådan uppräknin- g påverkar nämligen endast i mycket begränsad omfatt- ning skatten på lägre inkomster, eftersom den statliga inkomstskatten på dessa uppgår till ett obetydligt belopp.

Jag föreslår därför en höjning av det kommunala grundavdraget från nuvarande 7500 kr. till 9000 kr. år 1987 (1988 års taxering) och till 10000 kr. fr. o. m. år 1988 (1989 års taxering). Som jag strax skall återkomma till föreslår jag att skattepliktsgränsen blir densamma vid den statliga beskatt- ningen. Dessa åtgärder ger en skattesänkning åt skattskyldiga med de allra minsta inkomsterna. Därutöver har de administrativa fördelar, eftersom det är angeläget att skattskyldiga med obetydliga inkomster inte behöver komma in i beskattningsförfarandet.

Förslaget innebär att kostnaderna för åtgärderna till stor del kommer att falla på kommunsektorn. Kommunerna kommer emellertid generellt sett att få ett betydande överskott åren 1987 och 1988 även sedan hänsyn har tagits till de åtgärder som har föreslagits i budgetpropositionen och det nu framlagda förslaget. Vid de fortsatta övervägandena rörande de kommu- nalekonomiska frågorna inför kompletteringspropositionen kommer givet- vis det nu framlagda förslaget att beaktas. Jag vill redan nu nämna att situationen för särskilt utsatta landstingskommuner och kommuner bör underlättas genom generösa extra skatteutjämningsbidrag och förtida åter- betalning av likviditetsdepositioner.

Förändringarna i statsskatteskalan bygger på en basenhet som uppgår till samma belopp som grundavdraget. Vidare har antalet skikt i skatteskala-

lorna kraftigt minskats så att marginals-katten är konstant i breda inkomstskikt. Gränsen för en marginals-katt på 50 % (här och i det följande utgår jag om inte annat sägs från en kommunal skattesats på 30 %), den s. k. brytpunkten, höjs från 124 800 kr. år 1986 till 135 000 kr. år 1987 och 150 000 kr. år 1988 (taxerad inkomst).

Ett mål för skattereformen 1982 var att andelen inkomsttagare med en marginals-katt över 50 % skulle begränsas till ca 10 %. Förslaget innebär att denna målsättning bör kunna uppnås. Vidare kan de breda skikten med fast marginals-katt underlätta för de skattskyldiga att beräkna nettobehållningen av en inkomstökning, extrainkomst eller annan förändring i de ekonomiska förhållandena.

Den föreslagna inkomstskattereformen innebär att parterna på arbetsmarknaden får ökad klarhet om lönepolitikens förutsättningar de närmaste två åren. Den innebär framför allt att det blir möjligt att uppnå reallöneförbättringar vid låga nominella löneökningar. Däremot skulle reallöneutvecklingen bli sämre vid högre nominella löneökningar och motsvarande högre prisökningar. Vidare bör framhållas att den reformerade skatteskalans profil är sådan att också viktiga fördelningspolitiska ambitioner tillgodoses.

Det är angeläget att skattepliktsgränsen ligger på samma belopp vid statlig och kommunal beskattning. Detta kommer att bli fallet med mitt förslag angående basenhetens storlek, om ett skattefritt botten-skikt omfattande en basenhet bibehålls. Jag anser emellertid att det är önskvärt att skattepliktsgränsen inte är kopplad till basenhetens storlek utan i stället har en närmare knytning till det kommunala grundavdraget. Man får också en bättre överensstämmelse mellan statligt och kommunalt beskattningsbar inkomst. Enligt min mening ligger det ett stort värde från förenklings-synpunkt i en nära överensstämmelse mellan den statliga och kommunala taxeringen.

Förslagen till skatteskalor innebär att det för år 1988 kommer att finnas endast två procentsatser för grundbeloppet och två för tilläggsbeloppet. Högsta marginals-kattesats sänks från 80 % till 75 %. Förändringarna har fördelats i huvudsak lika mellan åren 1987 och 1988. Fr. o. m. år 1987 ingår i grundbeloppet ett fast belopp om 100 kr. för alla som har någon beskattningsbar inkomst. Jag vill erinra om att det statliga grundavdraget innebär att de i skatteskalorna angivna beloppen motsvarar en taxerad inkomst som är 9 000 kr. (1987) resp. 10 000 kr. (1988) högre.

Skatteskalorna för 1987 blir:

Grundbelopp: 100 kr. samt

Beskattningsbar inkomst basenheter	kronor	Skatt vid skiktets nedre gräns	Skattesats i skiktet
0-7	-63 000	0	4,5 %
7-8	63 000-72 000	2 835	13 %
8-	72 000-	4 005	20 %

Tilläggsbelopp:

Underlag för tilläggsbelopp basenheter	kronor	Skatt vid skiktets nedre gräns	Skattesats i skiktet
14-15	126 000-135 000	0	5%
15-16	135 000-144 000	450	10%
16-20	144 000-180 000	1 350	14%
20-21	180 000-189 000	6 390	20%
21-38	189 000-342 000	8 190	25%
38-	342 000-	46 440	27%

Skatteskalorna för 1988 blir:

Grundbelopp: 100 kr. samt

Beskattningsbar inkomst basenheter	kronor	Skatt vid skiktets nedre gräns	Skattesats i skiktet
0-7	-70 000	0	5%
7-	70 000-	3 500	20%

Tilläggsbelopp:

Underlag för tilläggsbelopp basenheter	kronor	Skatt vid skiktets nedre gräns	Skattesats i skiktet
14-19	140 000-190 000	0	14%
19-	190 000-	7 000	25%

Förändringarna av skatten och inkomst efter skatt visas i *tabellerna 1 och 2.*

Tabell 1. Skatteminskning 1986-1987, 1987-1988 och 1986-1988 för skattskyldiga utan underskottsavdrag vid oförändrad inkomst

Lön, kr.	Skatt år 1986, kr.	Skatt och skatteminskning, kr.				
		1986-87	år 1987	1987-88	år 1988	1986-88
10 000	498	- 498	0	-	0	- 498
20 000	3 558	- 353	3 205	- 305	2 900	- 658
30 000	6 618	- 308	6 310	- 260	6 050	- 568
40 000	9 818	- 258	9 560	- 210	9 350	- 468
50 000	13 168	- 208	12 960	- 160	12 800	- 368
60 000	16 518	- 158	16 360	- 110	16 250	- 268
70 000	19 868	- 108	19 760	- 60	19 700	- 168
80 000	23 966	- 381	23 585	- 435	23 150	- 816
90 000	28 866	- 611	28 255	- 605	27 650	- 1 216
100 000	33 836	- 611	33 225	- 605	32 620	- 1 216
110 000	38 836	- 611	38 225	- 605	37 620	- 1 216
120 000	43 836	- 611	43 225	- 605	42 620	- 1 216
130 000	48 946	- 721	48 225	- 605	47 620	- 1 326
140 000	54 446	- 1 121	53 325	- 705	52 620	- 1 826
150 000	60 210	- 1 235	58 975	- 1 355	57 620	- 2 590
160 000	66 550	- 1 415	65 135	- 1 535	63 600	- 2 950
170 000	72 982	- 1 447	71 535	- 1 535	70 000	- 2 982
180 000	79 482	- 1 547	77 935	- 1 535	76 400	- 3 082
190 000	86 362	- 2 027	84 335	- 1 535	82 800	- 3 562
200 000	93 362	- 2 147	91 215	- 2 015	89 200	- 4 162
210 000	100 572	- 1 907	98 665	- 2 295	96 370	- 4 202
250 000	130 572	- 1 907	128 665	- 2 295	126 370	- 4 202
300 000	168 072	- 1 907	166 165	- 2 295	163 870	- 4 202

Förutsättningar. Inga andra inkomster än lön. Inga andra avdrag än schablonavdraget under tjänst (= 10% max 3 000 kr.) Kommunal skattesats = 30%. Skattereduktion för erlagda fackföreningsavgifter: 0 kr. för lön < 40 000 kr., 0,5% av lönen för lön = 40 000-96 000 kr. och 480 kr. för lön > 96 000 kr.

Tabell 2. Real förändring av inkomst efter skatt från år 1986 till år 1988 dels för skattskyldiga utan underskottsavdrag, dels för skattskyldiga med genomsnittliga underskottsavdrag. I alt. 1 har räknats med en årlig löneökning på 4 % samt prisstegring och ökning av underskottsavdrag på 2,5 %, i alt. 2 med 7 % resp. 5,5 %.

Lön år 1986, kr.	Genomsnittliga underskotts- avdrag år 1986, kr.	Real förändring av inkomst efter skatt år 1986–1988, %, för skattskyldiga			
		utan underskotts- avdrag		med genomsnittliga underskottsavdrag	
		alt.1	alt.2	alt.1	alt.2
10 000	250	8,3	6,3	7,4	6,3
20 000	500	5,5	4,3	5,4	4,3
30 000	450	4,0	2,9	4,0	2,9
40 000	650	3,4	2,5	3,4	2,5
50 000	1 000	3,0	2,3	3,0	2,3
60 000	1 450	2,8	2,2	2,8	2,2
70 000	1 950	2,6	2,1	2,6	2,1
80 000	2 750	2,9	1,3	3,1	1,5
90 000	4 050	2,8	1,3	2,7	1,2
100 000	5 750	2,8	1,3	2,7	1,3
110 000	7 700	2,8	1,4	2,7	1,4
120 000	9 800	2,8	1,5	2,6	1,4
130 000	11 900	3,0	1,8	2,8	1,6
140 000	13 900	3,6	1,3	3,3	1,2
150 000	16 100	3,0	0,7	2,5	0,4
160 000	18 300	3,0	0,7	2,0	-0,0
180 000	22 800	3,1	0,7	2,4	0,3
200 000	27 300	2,8	-0,3	2,5	-0,2
250 000	37 800	2,6	-0,2	2,2	-0,2
300 000	47 800	2,6	0,1	2,2	0,1

Förutsättningar: Inga andra inkomster än lön. Förutom eventuella underskottsavdrag inga andra avdrag än schablonavdraget under tjänst. Kommunal skattesats 30 %. Skattereduktion för erlagda fackföreningsavgifter = 0 kr. för lön < 40 000 kr. år 1986, 0,5 % av lönen år 1986 på 40 000–96 000 kr. och 480 kr. för lön > 96 000 kr. år 1986.

2.2 Följdändringar m. m.

Mitt förslag: Marginalskattesparren slopas. Begränsningsregeln justeras till överensstämmelse med marginalskattesatsen i högsta skiktet.

Pensionärernas extra avdrag anpassas till de nya grundavdragen. Avtrappningen av avdragen sker efter en enhetlig procentsats.

Skälen för mitt förslag: Förslagen till skatteskala innebär att högsta marginalskattesats blir 75 % vid en kommunal skattesats på 30 %. Vid den högsta skattesats som förekommer, 33 %, blir den alltså 78 %. Den nuvarande särskilda marginalskattesparren ligger vid 80 %. Det finns starka skäl mot att, som en följd av marginalskattesänkningarna, också sänka procentsatsen i marginalskattesparren till 75 %. Det måste nämligen i princip anses riktigtast att höga kommunala skattesatser får slå igenom fullt ut också på höga inkomster. Den nuvarande högsta skattesatsen ligger också betydligt

under den som gällde vid spärregelns tillkomst, då marginalskatten kunde uppgå till över 85 %. Ett annat viktigt skäl är att en sänkning till 75 % skulle göra regeln tillämplig på ett betydande antal skattskyldiga med inkomster överstigande 200 000 kr. och en kommunal skattesats som – i många fall obetydligt – översteg 30 %. Regeln bör därför slopas.

Däremot bör en följdändring till sänkningen av den högsta skattesatsen göras i begränsningsregeln som innebär att inkomst- och förmögenhets-skatten i vissa fall kan nedsättas om den sammanlagda skatten överstiger viss andel av inkomsten. Denna andel har tidigare varit – i huvudsak – 75 % av inkomsten upp till 45 basenheter (351 000 kr. år 1986) och 80 % av inkomsten däröver. I fortsättningen bör andelen vara 75 % av hela inkomsten. Denna åtgärd innebär, liksom de förslag jag lägger fram i det följande, lättnader i beskattningssituationen för innehavare av mindre och medelstora företag.

Beskattningen av folkpensionärer är uppbyggd så att en pensionär med enbart minimiförmåner (ålderspension jämte pensionstillskott) inte betalar någon skatt. Detta åstadkommes genom ett extra avdrag. Avdraget reduceras om den taxerade inkomsten överstiger vad som motsvarar minimivån. Även vissa icke skattepliktiga inkomster och förmögenhet kan påverka det extra avdraget. Avtrappningen av det extra avdraget sker vid låga inkomster med 66 2/3 % av den överskjutande inkomsten, i ett därefter följande skikt med 40 % och slutligen med 33 1/3 %.

Höjningen av det kommunala grundavdraget och återinförandet av det statliga grundavdraget innebär att reglerna om det extra avdraget behöver justeras tekniskt. Skattefriheten för pensionärer med minimiförmåner kan bibehållas med ett lägre avdrag. I sammanhanget bör emellertid en ändring göras också i fråga om avtrappningen av det extra avdraget. På grund av pensionernas och därmed de extra avdragens ökning och förändringar i skatteskalen, sedan de nuvarande reglerna tillkom, kan numera de sammanlagda marginaleffekterna av skatteskala, avtrappning av extra avdrag och inkomstprövning av kommunalt bostadstillägg (KBT) bli oacceptabelt höga. Detta hänger samman med att extra avdrag medges ända upp i det inkomstläge där marginalskatten är 50 %. Att mer märkbart sänka procent-satsen för avtrappningen är inte någon lämplig lösning, eftersom redan nu extra avdrag medges en ensamstående pensionär upp till över 85 000 kr. i inkomst och en gift pensionär upp till bortåt 70 000 kr. I stället bör avtrappningsprocenten 66 2/3 % gälla inte bara för inkomster strax över minimivån utan också för de något högre inkomstdelarna. Den snabbare avtrappningen inträder – räknat i innevarande års pensionsnivå – vid inkomster på ca 57 000 kr. (ensamstående) resp. ca 53 000 (gift).

3.1 Inledning

Under de senaste åren har ett målmedvetet arbete inletts för att åstadkomma väsentliga förenklingar i skattesystemet. Arbetet har stor betydelse för både de skattskyldiga och skattemyndigheterna. Under våren 1985 fattade riksdagen beslut om en förenklad deklaration som kan användas av ett stort antal skattskyldiga fr. o. m. 1987 års taxering (prop. 1984/85: 180, SkU 60, rskr 375, SFS 1985: 405–413). Det fortsatta förenklingsarbetet syftar bl. a. till att allt fler inkomsttagare skall kunna använda sig av den förenklade deklarationen.

Förenklingar innebär att de skattskyldigas arbete med att upprätta deklaration och beräkna sin skatt underlättas. Vidare förbättras deras möjligheter att förutse de ekonomiska effekterna av olika förändringar i inkomstförhållandena. För skattemyndigheterna innebär förenklingar inte minst att arbete som har måst läggas ner på att rätta formella fel och misstag i deklarationerna eller på komplicerade uträkningar i stället kan ägnas åt egentligt kontrollarbete i mer komplicerade fall.

Kritik har riktats mot förenklingsarbetet för att det leder till en mer schablonmässig och därför mindre rättvis beskattning. Det är naturligtvis obestridligt att varje schablonisering innebär ett minskat hänsynstagande till de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall. Men ett system, där kravet på millimeterrättvisa drivits därhän att endast ett fåtal av de skattskyldiga behärskar reglerna och skattemyndigheternas resurser åtgår för att rätta de skattskyldigas misstag så att angelägna kontroller måste efter sättas, kan knappast anses mer rättvist.

3.2 Beskattningen av makar

Mitt förslag: Sambeskattningen av makars B-inkomster slopas. Samtidigt upphävs rätten att utnyttja andra makens realisationsförlust, underskottsavdrag, övriga allmänna avdrag och förlustavdrag.

Skälen för mitt förslag: Ett av de moment som i särskilt hög grad ger upphov till svårigheter för de skattskyldiga att beräkna sin skatt är sambeskattningen av makars B-inkomster. För skattemyndigheterna medför reglerna ett betydande merarbete. I synnerhet gäller detta i kombination med vissa andra komplicerande moment, t. ex. den särskilda skatteberäkningen för ackumulerad inkomst. RSV har i sin anslagsframställning för budgetåret 1986/87 framhållit behovet av förenklingar för att kunna åstadkomma rationaliseringar inom skattemyndigheternas verksamhetsområde och då pekat på makebeskattningen som ett komplicerande moment.

Sambeskattningen av makars B-inkomster innebär i princip att skatten för båda makarnas sammanlagda B-inkomster beräknas på toppen av den högsta av makarnas A-inkomster. A-inkomst är inkomst av tjänst samt inkomst av jordbruksfastighet och rörelse om den skattskyldige har varit

verksam i förvärvskällan i mer än ringa omfattning. Övriga inkomster är B-inkomst. I samband med skattereformen som genomfördes åren 1983–1985 begränsades emellertid sambeskattningen kraftigt. Detta skedde i förenklingssyfte, eftersom den teknik som användes för att begränsa underskottsavdragens skattemässiga värde i sig medför en komplicerad av reglerna. Inskränkningarna i sambeskattningen av B-inkomster innebär dels att 5000 kr. av vardera makens B-inkomst behandlas som A-inkomst, dels att gemensam skatteberäkning sker endast vid beräkning av tilläggsbelopp (åren 1983 och 1984 endast vid beräkning av grundbelopp). Detta innebär att fr. o. m. 1985 så sker sambeskattning endast om summan av den högsta A-inkomsten och bådas B-inkomster överstiger brytpunkten (124800 kr. år 1986).

Det är starkt omvittnat att många skattskyldiga har betydande svårigheter att räkna ut sin skatt, när gemensam skatteberäkning skall ske. Detta gäller naturligtvis inte minst sådana makar som vanligen har obetydliga B-inkomster men tillfälligtvis får en något större B-inkomst, t. ex. i samband med försäljning av en villa eller en bostadsrätt. För skattemyndigheterna har naturligtvis inskränkningarna i sambeskattningen inneburit en lättnad i arbetsbelastningen. En ytterligare inskränkning löser endast i begränsad omfattning problemet, eftersom de i många stycken komplicerade bestämmelserna, anvisningarna, datasystemen och blanketterna måste finnas kvar och anpassas till olika förändringar i skattesystemet så länge det över huvud taget finns några fall kvar. Likaså måste personalens kunskaper och färdigheter bibehållas. Den enda möjligheten till att uppnå en väsentlig förenkling är således att helt avskaffa sambeskattningen av B-inkomster.

Jag föreslår således att sambeskattningen av makars inkomster slopas. Som en följd härav bör givetvis också de på samma grund vilande reglerna om utnyttjande av vissa avdrag som den andra maken inte kunnat utnyttja slopas. Jag syftar på rätten att utnyttja andra makens realisationsförlust, underskottsavdrag, övriga allmänna avdrag och förlustavdrag. Vidare bör hänsyn inte tas till andra makens inkomst vid tillämpning av begränsningsregeln, enligt vilken inkomst- och förmögenhetsskatt i vissa fall kan nedsättas när för stor del av inkomsten tas i anspråk för skatt.

Genom dessa åtgärder uppnås en betydande arbetsbesparing för de skattskyldiga och skattemyndigheterna. Vidare är det en fördel att ändringar i ena makens taxering inte i samma omfattning kan – kanske efter lång tid och efter det att äktenskapet upphört – leda till höjning också av andra makens skatt. Skattemyndigheternas arbete underlättas också genom att behovet av samgranskning av makarnas deklARATIONER minskar.

I sammanhanget bör ett förtydligande göras såvitt avser skattereduktion för ensamstående med hemmavarande barn. Vidare bör en följdändring till tidigare lagstiftning göras i reglerna angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst.

3.3.1 Räntetillägg

Mitt förslag: Räntetilläggen slopas såvitt avser bostad på jordbruksfastighet och bil e. d. i näringsverksamhet som används privat. I fråga om räntefria och lågförräntade lån från arbetsgivare åläggs denne att ange förmånens värde i kontrolluppgiften.

RSV:s förslag: RSV föreslår i första hand att räntetilläggen helt slopas och i andra hand att en beloppsgräns på 5 000 kr. införs för varje slag av räntetillägg. För det fall att förstahandsförslaget inte genomförs förordas en uppgiftsskyldighet som överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har tillstyrkt att räntetilläggen slopas. Några remissinstanser har begränsat sin tillstyrkan till räntetillägg rörande bostad i jordbruk och bil i näringsverksamhet samt förordar i övrigt andrahandsförslaget. Sistnämnda förslag tillstyrks i allmänhet i andra hand av de remissinstanser som tillstyrkt ett slopande. Två remissinstanser förordar i första hand andrahandsförslaget och två avstyrker helt förslagen. Förslaget angående uppgiftsskyldigheten vid ett bibehållande av räntetilläggen avstyrks av endast en remissinstans.

Skälen för mitt förslag: Nuvarande bestämmelser innebär att ett särskilt tillägg, räntetillägg, i tre fall skall göras vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp. Reglerna tillkom i samband med skattereformen för att motverka vissa icke åsyftade kvittningseffekter.

Det första fallet avser bostad på jordbruksfastighet. Räntetillägget skall motsvara en till bostadsdelen hänförlig del av räntekostnaderna. Det andra fallet avser privat användning av bil e. d. som utgör inventarium i näringsverksamhet. Det motsvarar den del av en schablonmässigt beräknad räntekostnad för det i fordonet nedlagda kapitalet som belöper på den privata användningen. Det tredje fallet, slutligen, avser räntefria eller ränteförmånliga lån från arbetsgivare. Räntetillägget motsvarar här skillnaden mellan sedvanlig ränta och erlagd ränta. Arbetsgivaren skall i kontrolluppgiften ange lånebeloppet och erlagd ränta, medan den anställde i sin deklARATION skall ange skillnaden (förmånen).

Riksdagen har flera gånger riktat kritik mot bestämmelserna om räntetillägg och därvid anfört att skatteintäkterna inte står i rimlig proportion till de administrativa problem som uppkommer (SkU 1983/84: 30 och 1984/85: 20). Kritiken har lett till det inledningsvis nämnda uppdraget till RSV. Sedan RSV i en delrapport den 15 oktober 1984 lagt fram förslag rörande de ränteförmånliga lånen höjdes frigränsen från 100 kr. till 2 000 kr. fr. o. m. 1985 års taxering (prop. 1984/85: 71, SkU 20, rskr 52, SFS 1984: 916).

Jag behandlar först räntetilläggen rörande bostad på jordbruksfastighet och bil e. d. i näringsverksamhet.

Vad som framkommit visar att räntetilläggen i allmänhet avser relativt låga belopp och i betydande utsträckning inte påverkar beskattningsresul-

tatet, eftersom den skattskyldiges inkomster – även inkl. räntetillägget – understiger brytpunkten. Det är givet att de inte helt okomplicerade beräkningarna som behövs för att få fram räntetillägget då upplevs som meningslösa av både de skattskyldiga och taxeringsmyndigheterna. Även om den skattskyldiges inkomster skulle något överstiga brytpunkten är det ofta fråga om så små skattebelopp att det inte är rimligt att lägga ner arbete på frågan.

Enligt min mening uppfyller inte dessa räntetillägg det av skatteutskottet uppställda kravet på en rimlig relation mellan skatteintäkter och arbetsbelastning. Det föreligger visserligen inte något säkert mått på skatteintäkterna men undersökningen pekar på att det rör sig om endast en eller ett par miljoner kronor. Det framstår som utsiktslöst att kunna mer märkbart förbättra förhållandet genom förenklingar av reglerna. Jag föreslår därför att dessa räntetillägg slopas.

När det gäller räntetillägg som hänför sig till lån från arbetsgivare så har i några remissvar uttalats att det i dessa fall inte – som i de nyss behandlade fallen – finns någon naturlig gräns för förmånens storlek utan denna kan i ett enskilt fall bli i princip obegränsad. Farhågor har också uttryckts för att förmånen skulle breda ut sig om den blev helt obeskattad.

Enligt min mening är de framförda synpunkterna tungt vägande. Ersättningar m. m. till anställda i annan form än kontant lön förekommer numera i en mångfald olika former och ränteförmåner är endast en av dessa. Flera sådana förmåner kommer upp till behandling inom tämligen nära framtid. I det sammanhanget kan det finnas anledning att mer allsidigt överväga reglerna angående ränteförmånliga lån. Några ändringar bör därför inte nu göras i de materiella reglerna. Härtill kommer att det föreligger möjligheter att uppnå förenklingar i förfarandet.

Arbetsgivaren skall nu i kontrolluppgiften ange lånebeloppet och erlagd ränta. Att i stället lämna uppgift om förmånens storlek kan i allmänhet inte innebära någon nämnvärt ökad arbetsbelastning för arbetsgivaren. Med en sådan ordning hindrar inte längre förekomsten av räntetillägg för ränteförmån den anställde att lämna förenklad deklaration.

3.3.2 Kvittning mellan villaunderskott och kapitalinkomst

Mitt förslag: Rätten till kvittning mellan villaunderskott och kapitalinkomst slopas.

Skälen för mitt förslag: För att åstadkomma den med skattereformen avsedda begränsningen av underskottsavdragens skattemässiga värde har den statliga inkomstskatten delats upp i två delar. Vid beräkning av underlaget för den ena delen, tilläggsbeloppet, får underskottsavdrag i princip inte göras. I praktiken utgår man från inkomsten efter underskottsavdrag och återför avdragen. I vissa fall föreligger vad som kallas en särskild kvittningsrätt, vilket innebär att avdragen inte återförs.

En sådan kvittningsrätt avser underskott av villa (schablontaxerad an-

nan fastighet) som upp till 30 000 kr. får kvittas mot inkomst av kapital. Bakgrunden till denna kvittningsrätt var att förhållandena på kreditmarknaden ofta gjorde det nödvändigt för den som sålde en villa att ge köparen kredit genom att ta emot en s. k. säljarrevers. Räntan på denna beskattas som inkomst av kapital. Om säljaren därefter köpte en annan villa var hans tillgängliga medel för kontantinsats lägre. Räntekostnaderna för den nya villan blev alltså högre än om han fått motsvarande medel kontant. Ett särskilt samband ansågs därför kunna föreligga mellan kapitalinkomst och villaunderskott.

Enligt min mening föreligger inte längre skäl att behålla den särskilda kvittningsrätten. Förhållandena på kreditmarknaden har ändrat förutsättningarna i de fall som regeln ursprungligen avsåg att ta sikte på. Det finns numera möjligheter för den som har tagit emot en säljarrevers att avyttra denna på en andrahandsmarknad. Genom att en finansiering kan ske på kreditmarknaden föreligger inte längre samma behov att ta emot säljarreverser. I huvudsak har kvittningsrätten därför kommit att i viss utsträckning mildra avdragsbegränsningens verkningar för skattskyldiga med större kapitalinkomster. Jag vill också framhålla att varje undantagsregel innebär ett komplicerande moment. Det gäller inte minst denna som berör ett stort antal personer, även om det för många rör sig om helt obetydliga belopp eller över huvud taget inte påverkar beskattningsresultatet därför att inkomsten understiger brytpunkten. Slopandet bör lämpligen ske i två steg på så sätt att kvittningsrätten år 1987 begränsas till 15 000 kr. för att helt upphöra år 1988.

4 Finansiella effekter

Effekterna på skatteintäkterna av mina förslag kan uppskattas till följande (räknat som slutlig effekt i milj. kr. för 1988).

	Staten	Kommunerna
Höjningen av de kommunala grundavdragen	+ 400	-4 130
Ändringar av grundbeloppet	-1 180	0
Ändringar av tilläggsbeloppet	-1 735	0
Avtrappningen av extra avdrag	+ 10	+ 60
Slopande av sambeskattningen	- 125	0
Slopande av räntetillägg	- 2	0
Slopad kvittning villa-kapital	+ 400	0
Summa	-2 232	-4 070

Härav belöper på år 1987 för staten ca 530 milj. kr och för kommunerna ca 2 420 milj. kr.

Förändringarna i fråga om grundavdrag, skatteskalor för grundbelopp och tilläggsbelopp inkl. det fasta beloppet samt avtrappningen av det extra avdraget påverkar omedelbart skatteuttaget från de skattskyldiga. Detta är inte fallet med övriga åtgärder utan där kan effekterna i betydande omfattning märkas på skattebetalningarna först i samband med fyllnadsinbetalningar, utbetalning av överskjutande skatt och inbetalning av kvarstående skatt.

Förskotten av kommunalskattemedel grundar sig på föregående års taxering. Höjningen av det kommunala grundavdraget skulle således – utan särskild reglering av denna fråga – påverka utbetalningarna först år 1989. Då skulle emellertid en dubbel effekt uppkomma, dels på slutavräkningen för år 1987, dels på förskotten för år 1989. Motsvarande dubbeleffekt skulle uppkomma år 1990. För att undvika detta bör förskotten för åren 1987 och 1988 beräknas på ett skatteunderlag som har omräknats med hänsyn till höjningen av grundavdraget. En sådan omräkning kan dock aldrig ske så exakt att resultatet för varje enskild kommun motsvarar det slutliga utfallet. Detta beror främst på folkpensionärernas extra avdrag. Jag avser att återkomma med närmare förslag i detta hänseende i kompletteringspropositionen senare i vår.

5 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
2. lag om ändring i lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
3. lag om ändring i lagen (1970: 172) om begränsning av skatt i vissa fall,
4. lag om ändring i lagen (1960: 63) om förlustavdrag,
5. lag om ändring i lagen (1951: 763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst,
6. lag om ändring i lagen (1958: 295) om sjömansskatt,
7. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
8. lag om ändring i uppördslagen (1953: 272).

Med hänsyn till frågans beskaffenhet anser jag att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

6 Specialmotivering

6.1 Kommunalskattelagen (1928: 370)

46 § 2 mom.

Genom slopandet av sambeskattningen av makars B-inkomster behövs begreppen A- och B-inkomst endast för reglerna om avdrag för pensionsförsäkringspremier. Definitionen, som tidigare funnits i 9 § 3 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, bör därför tas in i anslutning till bestämmelserna om detta avdrag. Samtidigt har de omfattande reglerna i detta hänseende brutits ut ur momentet och tagits in i en ny anvisningspunkt, 6. Flyttningen föranleder ändring av en hänvisning i punkt 6 av anvisningarna till 41 §.

48 § 2 och 3 mom.

Ändringarna innebär att det kommunala grundavdraget höjs till 10000 kr. för helt år.

52 § 1 mom.

Ändringarna innebär att makar inte längre får utnyttja andra makens icke utnyttjade underskottsavdrag, övriga allmänna avdrag och realisationsförluster.

53 § 1 mom.

Den som inte är bosatt i Sverige är skattskyldig här bl. a. för pension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring. Från beskattning undantas emellertid ett belopp motsvarande grundavdraget. Ändringen föranleds därför av höjningen av grundavdraget.

Punkt 6 av anvisningarna till 41 § och punkt 6 av anvisningarna till 46 §

Ändringarna har kommenterats under 46 § 2 mom.

Punkt 2 av anvisningarna till 50 §

Lagrummet har ändrats i två hänseenden. För det första har återinförandet av ett statligt grundavdrag i stället för ett skattefritt bottenkikt i skatteskalan gjort det nödvändigt att omformulera bestämmelserna. Innebörden i denna del är liksom tidigare att pensionär med enbart minimiförmåner skall få så stort extra avdrag att inkomstskatt inte påförs. Den andra ändringen innebär att avtrappningsprocenten för det extra avdraget vid inkomster överstigande minimipensionen skall vara enbart $66\frac{2}{3}$, medan den för närvarande är olika beroende på inkomstnivån.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

De nya reglerna skall – med vissa undantag – tillämpas första gången vid 1988 års taxering och får därför i huvudsak effekt fr. o. m. den 1 januari 1987. Med hänsyn till förekomsten av brutna räkenskapsår och av praktiska skäl bör reglerna träda i kraft snarast möjligt.

Vid 1988 års taxering skall grundavdraget och som en följd därav den del av pension som för utomlands bosatt undantas från beskattning här i riket vara 9000 kr. Detta framgår av *punkt 2*.

Slopandet av rätten att utnyttja andra makens underskottsavdrag kan inte avse underskott i en förvärvskälla om beskattningsåret för förvärvskällan har påbörjats före framläggandet av propositionen. Av praktiska skäl har regleringen skett med utgångspunkt i den 1 april i stället för dagen för propositionens avlämnande. Detta regleras i *punkt 3*.

6.2 Lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt

6 § 1 mom.

Som angavs under 53 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370), KL, är den som bor utomlands skattskyldig här för allmän pension. Vid taxeringen till kommunal inkomstskatt har ett belopp motsvarande grundavdraget undantagits från skattskyldighet. Detta har inte skett vid taxeringen till statlig inkomstskatt, eftersom skatteskalen i stället innehållit ett skattefritt bottenkikt. Återinförandet av det statliga grundavdraget föranleder att den nuvarande särregleringen blir onödig.

8 § och 9 § 2 mom.

Ändringarna innebär att ett statligt grundavdrag återinförs i stället för ett skattefritt bottenskikt i skatteskalan.

9 § 3 mom.

Ändringen har kommenterats under 46 § 2 mom. KL.

9 § 5 mom. och 9 a §

I skatteskalan för grundbelopp finns ett fast belopp om 100 kr. För att klargöra att bara skattskyldig som har någon beskattningsbar inkomst skall betala beloppet införs en uttrycklig regel om detta i 9 a §. Denna utformas så att 9 § 5 mom., som innehåller en motsvarande regel som befriar juridiska personer med en beskattningsbar inkomst understigande 100 kr. från skyldighet att betala inkomstskatt, kan utgå.

10 § 1 mom.

Ändringarna återger den nya skatteskalan, slopandet av det skattefria bottenskiktet som ersätts av ett statligt grundavdrag och det fasta 100-kronorsbeloppet.

10 § 2 mom.

I lagrummet regleras basenhetens belopp som alltså blir 10 000 kr.

10 § 3 mom.

Lagrummet har ändrats i två hänseenden. För det första har återinförandet av det statliga grundavdraget i stället för ett skattefritt bottenskikt påkallat nya regler för beräkning av underlag för tilläggsbelopp. Beräkningen måste utgå från den taxerade inkomsten, eftersom resultatet annars inte skulle bli det avsedda om grundavdraget inte har kunnat utnyttjas helt. Grundavdrag skall alltså göras också vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp och detsamma gäller extra avdrag som dock endast undantagsvis kan bli aktuellt i de fall där tilläggsbelopp skall betalas. Vidare har reglerna om återföring av makes underskottsavdrag utgått, eftersom detta inte längre skall få utnyttjas.

10 § 4 mom.

Ändringen innebär att kvittningsrätten mellan underskott av schablontaxerad annan fastighet och inkomst av kapital slopas.

10 § 6 mom.

Ändringen innebär att räntetillägg avseende bostad på jordbruksfastighet och privat använd bil i näringsverksamhet slopas.

11 § 1 mom.

Ändringen innebär att makars rätt att utnyttja varandras icke utnyttjade underskottsavdrag och övriga allmänna avdrag slopas.

11 § 3 mom.

Lagrummet innehåller bestämmelserna om den gemensamma skatteberäkningen för makars B-inkomster och upphävs eftersom sambeskattningen av makars B-inkomster slopas.

12 §

Marginalskattesparren slopas genom att lagrummet upphävs.

20 § 2 mom.

Ändringen är föranledd av att 11 § 3 mom. upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Lagen bör av samma skäl som i fråga om KL träda i kraft snarast möjligt.

Genom hänvisningen i *punkt 2* kommer reglerna i övergångsbestämmelserna till KL att gälla även i fråga om det statliga grundavdraget år 1987.

I *punkt 3* finns skatteskalor för grundbelopp och tilläggsbelopp för år 1987 (1988 års taxering).

Basenheten för år 1987 (1988 års taxering) skall vara 9000 kr. vilket framgår av *punkt 4*.

Punkt 5 motsvarar *punkt 3* av övergångsbestämmelserna till KL. I sådana fall skall givetvis äldre bestämmelser om återföring av underskottsavdrag vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp också tillämpas.

Reglerna i *punkt 6* tar sikte på det i och för sig föga praktiska fall där äldre bestämmelser i fråga om bl. a. skatteskala skulle leda till lägre skatt och den skattskyldige skall taxeras för beskattningsår som har börjat före den 1 april. I så fall skall äldre bestämmelser tillämpas.

I *punkt 7* finns bestämmelsen att kvittningsrätten mellan underskott av schablontaxerad fastighet och inkomst av kapital vid beräkning av tilläggsbelopp skall gälla upp till ett belopp om 15 000 kr. vid 1988 års taxering.

6.3 Lagen (1970: 172) om begränsning av skatt i vissa fall*3 §*

Lagrummet innehåller reglerna om beräkning av spärrbelopp. För närvarande är detta – förutom 50% av den justerade beskattningsbara inkomsten – 25% av det justerade underlaget för tilläggsbelopp upp till 45 basenheter och 30% av underlaget däröver. Ändringen innebär att procentsatsen 25 skall gälla för underlaget för tilläggsbelopp utan någon begränsning uppåt.

6 §

Ändringen innebär att beräkningen skall ske för vardera maken för sig utan hänsyn till den andres inkomster. Däremot skall även i fortsättningen största tillåtna nedsättning av förmögenhetsskatten beräknas för makarna (och eventuella barn) gemensamt.

Övergångsbestämmelserna

Vid 1988 års taxering är spärrbeloppet – förutom 50% av den justerade beskattningsbara inkomsten – 25% av det justerade underlaget för tillägsbelopp upp till 38 basenheter och 27% av överskjutande underlag.

6.4 Lagen (1960: 63) om förlustavdrag

Makar skall inte längre ha rätt att utnyttja andra makens förlustavdrag, varför 6 § och anvisningarna till 6 § som innehåller bestämmelser om detta upphävs. Förlustavdrag som hänför sig till 1987 och tidigare års taxeringar skall alltså få utnyttjas enligt äldre bestämmelser. Ändringen kommer således att få effekt först vid 1989 års taxering. För att undvika retroaktiva effekter skall också förlust vid 1988 års taxering få utnyttjas om den skattskyldige då haft underskott av förvärvskälla för vilken beskattningsåret påbörjats före den 1 april.

6.5 Lagen (1951: 763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

Punkt 2 av anvisningarna till 1 §

Det i anvisningarna intagna exemplet har inte rättats med anledning av den ändring i skatteskalen som vidtogs under hösten 1983, något som bör ske i detta sammanhang.

Punkt 3 av anvisningarna till 1 §

Punkten, som behandlar sambeskattningsfrågor, upphävs eftersom sambeskattningsfrågor inte längre skall äga rum.

6.6 Lagen (1958: 295) om sjömansskatt

12 § 1 mom.

Lagrummet innehåller bestämmelser om jämkning av sjömansskatt med hänsyn till andra makens underskott i förvärvskälla. Bestämmelserna upphävs eftersom makar inte längre skall få utnyttja varandras underskottsavdrag.

Anvisningarna till 12 §

Höjningen av det kommunala grundavdraget och återinförandet av det statliga grundavdraget påkallar en omformulering av bestämmelsen.

6.7 Taxeringslagen (1956: 623)

25 §

I lagrummet föreskrivs att gift skattskyldige skall lämna uppgift huruvida inkomst är A- eller B-inkomst. Eftersom denna uppgift inte längre behövs tas uppgiftsskyldigheten bort. Detta hindrar inte att skattskyldig som yrkar avdrag för pensionsförsäkringspremier kan behöva lämna motsvarande uppgift för att styrka sin rätt till avdrag. Samtidigt utgår ur lagrummet vissa bestämmelser rörande s. k. äldre äktenskap.

37 § 2 mom.

I momentet finns bestämmelser om skyldighet för arbetsgivare att i kontrolluppgift lämna uppgift om räntefritt eller lågförräntat lån till arbetstagarare. Uppgiften skall i fortsättningen avse förmånens värde i stället för lånebeloppet och erlagd ränta. Förmånens värde har redan tidigare utgjort gräns för uppgiftsskyldigheten.

68 §

Ändringarna innebär att det inte längre skall antecknas i längden huruvida inkomst utgör A- eller B-inkomst. Vidare utgår bestämmelser angående skattereduktion i det s. k. skattesparandet.

72 a §

Reglerna om rättelse enligt paragrafen av felaktigheter i fråga om A- och B-inkomst utgår som en följd av att sambeskattningen av B-inkomster slopas.

6.8 Uppbördslagen (1953: 272)

I 2 § 4 mom. finns en bestämmelse som innebär att ensamstående med hemmavarande barn får skattereduktion med 1 800 kr. På senare tid har tveksamhet uppkommit om rätta tolkningen av bestämmelsen när ett barn sammanbor med båda sina föräldrar men dessa inte skall taxeras som gifta. Detta inträffar bl. a. när två ogifta sammanboende eller två makar som gift sig under året får barn före den 1 november.

RSV har i anvisningar förklarar att barnet – såvitt avser föräldrarnas rätt till skattereduktion – skall anses som hemmavarande endast hos den ena av föräldrarna.

Motsvarande tveksamhet uppkom i början av 1960-talet såvitt rörde rätten till förvärsavdrag och ortsavdrag med belopp som för makar. Det fanns då inte någon uttrycklig bestämmelse i frågan men riksskattenämnden hade uttalat att barnet i nyss angivna situationer borde anses som hemmavarande endast hos den ena av föräldrarna såvitt gällde rätten till ifrågavarande avdrag. Genom lagstiftning (prop. 1962: 181) infördes en uttrycklig bestämmelse i 65 § KL. I propositionen uttalades att riksskattenämndens uttalande stod i överensstämmelse med lagstiftarens avsikter. Bestämmelsen begränsades vid sin tillkomst uttryckligen till att avse rätten till förvärsavdrag och ortsavdrag. Ortsavdragen har därefter strukits ur bestämmelsen när de enhetliga grundavdragen infördes. Bestämmelsen upphävdes när förvärsavdraget slopades.

När skattereduktionen infördes synes frågan inte ha diskuterats. Denna avsågs tillkomma den som taxerades som ensamstående med barn, ett icke lagreglerat begrepp, som i praktiken byggde just på bestämmelsen i 65 § KL. Detta var också naturligt eftersom skattereduktionen trädde i stället för den särskilda rätten till förhöjt ortsavdrag. RSV:s anvisningar står alltså i överensstämmelse med lagstiftarens avsikt och upphävandet av regeln i 65 § KL har i och för sig inte någon materiell betydelse. Bestämmelsen har dock kunnat vara till hjälp för att förstå sammanhanget och

skälen bakom tillkomsten av skattereduktionen. Det kan därför nu finnas anledning att införa en uttrycklig bestämmelse i frågan.

Den nya regeln överensstämmer således med hittillsvarande syn vid lagstiftningen på avgränsningen av begreppet ensamstående med barn. Den bör dock inte göras uttryckligen tillämplig tidigare än den övriga nu föreslagna lagstiftningen.

I sammanhanget kan nämnas att en motsvarande tveksamhet kan uppkomma vid förmögenhetsbeskattningen eftersom föräldrar och hemmavarande barn sambeskattas för förmögenhet. Givetvis skall inte barnet sambeskattas med envar av föräldrarna om det bor hos båda men de inte samtaxeras för året i fråga. Den nu föreslagna bestämmelsen torde kunna ge tillräckligt stöd för en sådan tolkning även i det avseendet.

6.9 Ytterligare följdändringar

Gränsen för deklarationsskyldighet ligger för närvarande vid 6 000 kr. Det är givetvis angeläget att denna höjs till de nya grundavdragets nivå, 10 000 kr. Frågan om höjningen av deklarationspliktsgränsen – liksom höjningen av grundavdragen – bör ske i två steg kräver emellertid ytterligare överväganden, eftersom täta förändringar av deklarationspliktsgränsen kan medföra praktiska olägenheter. Till deklarationspliktsgränsen knyter sig en bestämmelse om i vilka fall underåriga själv skall taxeras för sin förmögenhet. Vidare bör ändringarna i fråga om uppgiftsskyldigheten för räntetillägg föranleda justeringar i reglerna om förenklad självdeklaration.

7 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
2. lag om ändring i lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
3. lag om ändring i lagen (1970: 172) om begränsning av skatt i vissa fall,
4. lag om ändring i lagen (1960: 63) om förlustavdrag,
5. lag om ändring i lagen (1951: 763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst,
6. lag om ändring i lagen (1958: 295) om sjömansskatt,
7. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
8. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272).

8 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

